

M. 1. 11

REGVLA S. BENEDICTI.

ET

Constitutiones Congregationis
Eremitarum Camaldulensium.
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbate à summo.

Pontifice.

CLEMENTE. NONO.

CRACOVIAE.

Ex Typ: M. Iacobi Moscicki, Ph: D. Anno D. 1674:

Eremiti Varianensis

P. F. C. V. L. A.
S. B. M. E. D. I. C. I. N. A.

C. L. A. S. S. I. C. A. T. I. O. N. I. S.
E. L. E. M. E. N. T. A. R. I. U. M.
M. O. N. I. T. O. R. I. U. M.

C. L. A. S. S. I. C. A. T. I. O. N. I. S.

E. L. E. M. E. N. T. A. R. I. U. M.

E. L. E. M. E. N. T. A. R. I. U. M.

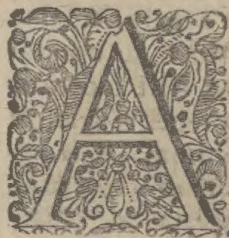
E. L. E. M. E. N. T. A. R. I. U. M.

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulensium Montis
Coronæ.

PROOEMIUM.

Ausculta o fili præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ laborē redeas, à quo per inobedientiæ desidiam recesseras. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenunciens proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimā oratione deprecas, ut qui nos iam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exhaeredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos seruos perpetuam tradat ad penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturā ac dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Desicicum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-

tidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diuertere à malo, & fac bonum inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, & antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinētis ergo fide, vel obseruantia bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Euangelij pacis pedibus, pergamus itinera eius, ut mereamur eum, qui nos vocauit, in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currēdo, minimè peruenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit

ad-

aduersus proximum suum. *Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit, & allidit ad Christum.*

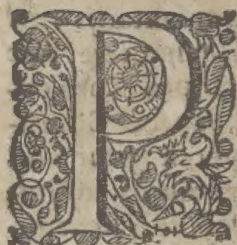
Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra petram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impeerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Idem nobis propter emendationem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi eius, audiuius habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus heredes Regni Calorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientie militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, vt gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominici Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conuersationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina vsq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni eius mereamur esse consortes.

PRO-

P R O O E M I V M 5
Constitutionum.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissime traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate usus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam observandam moriens commendavit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per obliuionem in desuetudinẽ venirent, sapienter ab ipsis discipulis, maximè à Beato RODULPHO quarto, à B. ROMUALDO Eremitæ Priore, in Constitutiones redacta fuere. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso Ss ROMUALDO diuinitus inventum, medium inter Cœnobiticum, & Anachoreticum est; Itaque quidem ut variusque particeps utroq; præstantius, longeq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio ubiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus, quæ sæpè animũ à vera pietate longius arcent, minimè caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & conuersatio abdita, propter multa incòmoda, nec non pericula,

cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta; securaq; reputata est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec Sacramenta frequenter aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima, facilis ac fidei cuiq; viro suauissima, ac proinde (omni reuerentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam siuè ex sæculo, siuè ex cœnobijs accedentes, procul omninò à Ciuitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemner emissis, sub regula, vt diximus S. BENEDICTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in iugi observantia, viuere tenentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam temperantes, vt Cœnobiticæ, socialisq; vitæ commodis, & securitate, sinè varijs occupationibus Monasterij, multiplicibusq; distractionibus potiantur, & solitudinis læta, fœliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruantur.

tur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem, per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremo Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circá Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremi Maiorem, nouiter instituta, & aucta; fuit cum eadem obseruantia, inuolabili perseverat, prout ex constitutionibus parebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxta Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremo, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimus, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseverantes, Socij possimus esse passionum Christi, vt & cohæredes facti conregnemus cum eo.

CON-

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam constituti, Congregationes Religiosorum virorum pie, sanctæq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assidue perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia persistant, Apostolici maniminis patrocínio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper fecerunt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, quam in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

Constit: Eremitica.

bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatz, recognitz, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE GENERIBVS,
ET VITA MONACHORVM,

C A P I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus

terris, interq; Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostrisq; Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Saluatoris de Monte Corona, pro seculum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra intèr Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijsq; opportunis modis conseruentur, & augeantur. Quàobrem intra ambitum Eremiti non licebit ligna cædere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permissu aliquam arborē viridem inciderit, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cōsensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitū arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinā circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quādo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod finè rationabili necessitate fieri nequit, dumodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuerso sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi finè licentia Superioris nemo possit. Et posita in Eremitis clausura finè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta, plus, minusvè pedibus inuicem, si locus patiat, separatae consistant, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluâ) arceatur. Adeò vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commer-
cium

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam contanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiq; locorum foris, & intra Eremum, atq; etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valde cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia, eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permittum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille vero, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaquaq; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremis mulieres vnquam propinquare, nedum intrare ipsæ possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres finè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex priuilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Priuilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neq; Sacrarium, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuiolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter perùicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

muliereulas regendas, confitendas, custodiendas suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio-
stante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intra Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

Eindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conuersionis fernore, initio, sed Monasterij probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio iam docti, pugnare; & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremitæ, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sarrabatarum, qui nulla Regu à approbati, experientia magistra, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura molliti, adhuc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per torsuram nescunt, qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ouilibus, & pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putauerint,

Régula & rint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quantum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gula illecebris seruientes, & per omnia deteriores Sarabaitis. De quorum omnium miserrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Cœnobarum fortissimum genus disponendum, adiuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I. **A**lium viuendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitauit, eorum scilicet, qui diuinâ inspiratione, maioriq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio Reclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra vnius Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: Iuxta quod institutum hucusq; obseruatum, præcipitur, vt Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, moresq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliarq; consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reseruatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi ijs, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Nouitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs persistentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. necessarijs, quarum horruli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alij superiorum obedientiæ subiaceant, A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem concesserunt. Ilicitum semper erit illos ab ea penitus eximere siuè perpetua, siue fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inuiolabileq; silētium esse indictum, vnde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sinè expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosuè mittere, vel accipe-

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obseruabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & obseruantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarij; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ alię in suis oratorijs sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadę Sanctę, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectiõni, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum ceteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si Reclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum Reclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deseruire, atq; ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, idèò singulis diebus, vltra ordinarium officium quinquaginta, Psalmos Dauidicos recensent, & lectionem quotidianam ante completorium, nunquam omittant; vltra quam, & alias lectiones, Eremitis apertis communes vnius horæ alicuius spiritualis libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam
vni.

vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinencias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, siue socculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

 Bbas, qui præesse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen Maioris implere: Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine, dicente Apostolo, Accipistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet docere, aut constituere, aut iubere, sed iussio eius, vel doctrina fermento diuinæ iustitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ viri- usq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Abbas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in oculis Pater familias utilitatis minus poterit inuenire. Tantum iterum liber

erit,

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbidis earum actibus, uniuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergò aliquis suscipit nomen Abbat, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstrat. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs prædicans, ipse reprobis inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu emmaras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & proticisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (instituta astitante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliter propria teneant loca. Quia siue seruus, siue liber, omnes in Christo unum sumus, & sub vno Domino aequalem seruitutis militiam barulamur. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Ergo equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatũr omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq; sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quã dicit. Argue, obliera, increpa, idest miscens temporibus tẽpora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obediẽtes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, ammonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea, ut præualeat) amputet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, uel inobediẽtes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgã, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, qui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq; quã difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruare moribus, & alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium suasionibus, & secundam uniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; verum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia ne dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et ne causeatur de

*minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adijci-
entur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum;
Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rati-
onem reddendam. Et quantum sub cura tua fratrum se ha-
bere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij
ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem,
sinè dubio, addita, & suæ animæ, & ita timens semper futuram
discussionem Pastoris de creditis sibi ouibus, cum de alienis rati-
ocinijs cauet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitioni-
bus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs
emendatus.*

Constitutio.

1. **I**N Congregatione Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis
vsui vnquam fuit; ideo loci nostræ Congregationis,
non Abbatiz, nec Monasteria, sed Eremiti, & superio-
res non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo
supremus totius Congregationis Prælatus, Maioris
sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Ere-
mitas Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum,
aut nihil releuât quo Prælatus nomine noncupetur,
dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscri-
bitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsen-
tem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare ne-
glexerint, in tremêdo Dei Iudicio stricta fiet discussio.
Quicunq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, ver-
bi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

*Q*uoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouide, & iuste concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temere declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplinae subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua uero minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pœnitebit.

Constitutio.

1. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, vt Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (vt vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrandiq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremitio, Prior ad sonum Campanulæ, vt moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiarum tantum intelligantur, nec non & Visitatores, vbi præsentibus reperiuntur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant: *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum. &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præsens fuerit, ad quem suo Iure spectat,) distinctè proponat. Deinde matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusà omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni practica sub pena priuationis vocis actiue, & passiuæ ad sex menses: Et quod

ama-

à maiori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hæreditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locatones etiam possessionum vitra annum, & quascunq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta, omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum, ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinà circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur.

Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

¶ **I**n primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
 anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amorì Christi
 præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reser-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non
 somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expauescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mor-
 tem quotidie antè oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,
 cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risus apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt tacite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

1. **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octauo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infrâ dictum temporis spatium, confessus minimè fuerit, priuetur omnino pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audientas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitij suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuercentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteri
tū Sæculari, tū regulari Sacerdoti, dummodo ne-
cessario, non autem in fraudem. fiat Confessio, tunc
enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret,
quod nequē frequenter, neq, cum retributione fiat;
decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fu-
erit approbatus, quiq; casus reservatos calleat (qui-
bus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem
Ordinarium remittet.

8. In visceribus I E S U Christi quilibet Prælatus, ac
superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens,
ac Zelans sit citra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore
expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam-
centuram, vel casum sibi expressè reservauerit, circa
quod servetur omnino decretum Clementis VIII. cir-
ca casus reservatos: at publica censura ob Clerici per-
cussionem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pa-
riter, & de sacra communione intelligantur, ut scilicet
omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis di-
ebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivi-
tate, aut alia rationabili causa superior prævenien-
dam, aut differendam Sacram Communionem iudica-
verit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadra-
gesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria s. in Cæna Domini omnes tū Sacerdo-
tes, tū non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruatō professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget vsus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, asseruetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformatum interiorem hominem inseruire, eiusq; mortificationem maxime iuuare; Parum enim corporalia exercitia prosunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitarie vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quod, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientia.

C A P. V.

¶ *Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc conuenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, mo-*

ram

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctores, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deferentes, mox exoccupate manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velut vno momento prædicta Magistri iussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, amba res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, vnde Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent; sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**uia ab observantia eorum, quæ in præsentī Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subijciantur ergò in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, vbi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis vltra communem viuendi vsum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indultis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtentis, penitus abrenunciasse,

siue

siue eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP. VI.

Faciamus, quod ait Propheta; Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Ergo quamvis de bonis, & Sanctis edificationum eloquijs perfectis discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet; tacere, & audire, discipulo conuenit, & ideo si quæ requirēda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

- I. **T**aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendiue tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc San-
cti

cti BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremiticam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. Arè contrà sic humana conditione, fraternaquæ charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisvè suprà prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI quia Quadragesimas ingressuri Eremiticæ, simul charitatiuè reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacrario, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuetis horis, persoluantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRUCIS, usque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiusmodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vijs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, siue dormitio fit, maximeque nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm vt Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atq; inquietum, ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & vbi necessarij videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinibus, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pene Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labris meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis,*

De Humilitate.

CAP. VIII

Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ablaetatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Unde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, actibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam et descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in seculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum preparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propria, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruauero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ita facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum. inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est idèò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vnde scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cauendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens vsq; ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseuerauerit vsq; in finem, hic saluus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oues occisionis; Et securi de spe retributionis diuinæ, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & palium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt lumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliozem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicēs cum Propheta. Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatē habens, vsq; ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigetur super terram.

Decimus

Constit: Eremiticæ.

39

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Vndecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum grauitate, vel pauca verba & rationalia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremēdo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælū, Et iterum cum Propheta Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta, foras mittit timorem, per quam vniuersa quæ prius non sine formidine obseruabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum, quæ Dominus iam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S dignabitur ac monstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq; plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantūq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modō, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriā virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII.

Hyemis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauā hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inseruiatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauā hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:

2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signū horā septima pulsetur, cum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horā septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horā octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horā septimā, & dimidia. A Septima verò

Mar-

Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vnde à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, hora sexta, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum vnius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergò nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ grauitate seruata) properent, quo cum peruenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c.* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum ora-

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maxime vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

Hic semis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, inde sequatur Ambrosianus. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Pratribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incept Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs. auctoritates tam veteris Testamenti, quam Noui, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

cisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lect. o Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litania, idest Kyrie eleison, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

1. CVM ad amissim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaq; Campanę signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrunque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad Magnificat, & Benedictus orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsorja, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui ultimus est, siue inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsorium verò, Clericus hebdomadarij recitabit. Quando superior officium dicit, vt in solemnioribus Festiuitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarij leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omnino obseruandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

CAP. X.

 Pascha autem, usq; ad Kalendas Nouembris omnis (vt supradictum est) Psalmodiæ quantitas teneatur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, vna de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responsorium subsequatur, & reliqua

qua omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigilas nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Ominico die temporius surgatur ad vigilas, in quibus **D** vigilis teneatur hæc mensura. Idest, modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, resistentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsoriis suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alia quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alia quatuor lectiones de nouo Testamento ordine quosupra.

Constitutio.

1. **R** Eferentes nos ad noui Breuiarii ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarij, siue Nouitius, siue professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua a superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertij verò nocturni lectiones, quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in proprijs locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad Magnificat, & Benedictus, in officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos Commemorationum, nec non versum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Fretiosa* post primam cum suis pertinentibus, Psalmorum gradualium, penitentialiumq; versiculi cum litanjs, quotiescunq; dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Missam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit

sum

cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsorialia lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij inferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsorialia breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deferuiet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnuserit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericaria obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruiet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

5. Conuersus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-

cle-

eclesia reperiatur: Is lucernas Chori ad Matutinum, accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas, quas diuino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos comunicandos, vngendos, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentualem Sacerdoti deferuiet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Præsbytero daturus, assistere teneatur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus iustè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq; adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professionis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesperis Sabbati incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbati inclusiue, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

*P*ost quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quà perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū Te decet laus, & data benedictione incipiāt Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omninò caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat in oratorio, per cuius euenit neglectum.

Constitutio.

1. **I**lle qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat. ac deindè Te Deum incipiat, & Euangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito Te decet cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediate laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocunq; in nostræ Congregationis loco præfens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet. Quietiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIÆ diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quodocunque Nouitius induendus est, profiteriue debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxta Missale Romanum.

Quomodo Matutinarum solemnitas agatur.

CAP. XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litania, & completum est.

Con-

Constitutio.

1. **H**Æc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiusdem ponderis, at in duplicibus tertix Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio vero semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verum in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesimus quintus. Tertiâ feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quartâ feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quintâ feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum vnumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deindè lectio una Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litania, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conuenti per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Ceteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

1. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas vtriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus. in Regulari officio Chori superior
into-

intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Idem qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiamsi ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, idest *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur.

C A P. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

C A P. XV.

SANCTO Paschæ, usque ad Pentecosten, sine intermissione Adicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad noctur-

nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadagesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag, cum Alleluia dicantur, vesperæ autem cum Antiphonis, Responsoris nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, vsq; ad Pētecosten.

Qualiter diuina opera per diem, agantur.

C A P. XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui S septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutini primæ, tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq; tempore, nostræ seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiæ suæ, idest matutinis, Primæ, tertiæ, Sextæ, nonæ, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

1. **Q**uamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis
qua-

quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertiæ, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentia persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam vespers intersint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem
1. Psalmodiæ. Nunc de sequentibus horis videamus. Prima hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus eiusdem horæ post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, Kyrie eleison. & Missa sint.

Constitutio.

1. **Q**uia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absoluat, ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideo primum huius horæ

horæ signum, à tertia decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortu pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac interuallum totidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inseruire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes *EREMITÆ* ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixum, nec multum celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in comunni Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo

non

non sit tempus orationis, vel Missæ Conuentialis sine expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualement celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam asperersionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ fratres, more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seu renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suauis, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sine pluuiali, Tunnicella, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vltra vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, ut suprâ iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacratio Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inseruiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentiali

incensatur Altare, in qua turificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter sinè aliqua particulari cæremonia in prædictis festis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfistentibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens vniciq; *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, deposita prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacratio: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vñctionis extremæ. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinq; ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinq; pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad eleuationem Corpor-

Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque; ieiunibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iidem Cerei, qui laudibus inseruierunt, inseruiant. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebretur idest versus, Hymni earumdem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missa sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio Litanæ, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine antiphona dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, & benedictio, & Missa fiant.

Constitutio.

1. Signum Tertix, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebretur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autē, vsq; ad tertiam decimā Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertix erit vnus Miserere, intervallo duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus Pa-

us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiar. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertia Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur, ipsis absolutis adsit meridies, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitio antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergò signum, quando dormitur antè nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed interuallum, & secundū signū, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantundem interuallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorij tandem signum datur circâ vigesi-

nam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus superfit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsetur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tria, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vnus cuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis interual-
lis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X V I I I.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
In adiutorium meum intende, Domine ad ad-
iuuan-

iuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscuiusq; hora; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula. Psalmi, centesimi decimi octavi; Reliquis uerò horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicatur tres Psalmi, idest primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominicæ, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nonam secundæ feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensio ergo Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus idest Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria tam ad Tertiam sextam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimū vigesimum septimum, idest Psalmi nouem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usq; ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis ex eis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespere dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inueniuntur, idest centesimus trigesimus octauus & centesimus quadragesimus

mus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto coniungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua idest lectiones, responsoria, Hymni, versus, vel Cantica (sicut supra taxauimus) impleantur. Ad Completorium vero quotidie idem Psalmi repetantur, idest quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodie diuina, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, æqualiter diuidantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per vnamquamq; constituentur noctem. Hoc præcipue commonentes vt si cui forte, hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter iudicauerit, dummodo omnibus modis id attendatur, vt omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners deuotionis sue seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinarijs per septimana circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros vno die, hoc strenue impleuisse, quod nos tepide vtiua septimana integra persoluamus.

Constitutio.

1. **A**D integram perfectamq; regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feriis; quilibet tunc Sacerdos, tunc Clericus qualibet hebdomada, totum Dauid Psalterium siue ore, siue memoriter priuatim recitabit.

De disciplina psallendi.

C A P. XIX.

✠✠✠✠✠ **B**is credimus diuinam esse presentiam, & oculos Dei
 ✠✠✠✠✠ **V**mini in omni loco speculari bonos & malos. *Maxime tamen*

tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diuini affisimus; Ideo semper memores simus, quod ait Prophe-
ta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapi-
enter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi. Ergo
consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, &
Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostra.

Constitutio.

1. **I**N omnibus nostræ Congregationis locis, omnes
Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quàm Nouitij,
auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam
diurnas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam properent,
ibiq; ante SS. SACRAMENTUM deuotè, & reueren-
ter officium persoluant. Quod ita strictè obseruan-
dum est, ut si fortè pauci, Imo si duo, vel vnus tantum
in EREMO præsens fuerit; illi duo vel vnus id per se
in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, se-
cundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudi-
nem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concor-
di, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes
cum debitis pausis, seu punctis, monastico more;
Ideo omnes ad quos spectat Psalmos incipere, respon-
soria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, ut
cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui
autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori
incipiant, ac finiant, ut alij cōmodius eundem tonum
sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium,
aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decor diuini cultus perturbetur, omnes perseverantes vsq; in finem officij, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpelletur, neq; ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis MARIÆ quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri vero priuatim, vbi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur, exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas B. Virginis, vigiliæ Natiuitatis, & Epiphaniæ, Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

*Id excipit
feria 6ta post
octaua^m Ascensionis*

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pêtecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omitteretur officium quo officio Rubricæ Breuitarij præcipientis talem officij recitationem prima quoq; die mensis non impedita, sit satis. Declarantes propter Anniversaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum interiorem deuotionem iuuat, idèd quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sedilium partem dorsum, latusuè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiâ, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitijs, ac Iuniorib; sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chororum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce totum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad Sanctus, Sanctus &c. *Fiat misericordia tua Domine &c.* *Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus &c.* post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices &c.* Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis &c.* & *Veniat super nos misericordia &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum* quando dicitur ò *Gloriosa Domina*, & *Maria Mater gratiæ &c.* ac tandem quoties nominatur *Iesus*, & *MARIA* inclinetur caput.

9 Cum in hymno *Pange lingua &c.* dicitur *Tantum ergò quæsumus &c.* & in festiuitatibus Beatæ Virginis

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Mariæ stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus vtriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux aue spes unica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore obseruandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorialia, exceptis officij parui B. MARIE, & in initio Euangelij, quod antè lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter vtrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & obseruantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris vsque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate vsq; ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipe tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousq; psalmi cantari incipiant, quando legitur Euangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alij si qui sint) communicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salue Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem obseruantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, vt quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuuat vna omniū conformitas, vt scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipiēdo aliquid, & finiēdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam deniq; ac mensuram eandem obseruent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu cōposito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in vfu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarum vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorem Ss. SACRAMENTI inconcusse obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdem item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, usque ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuentualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feræ sextæ insumuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alij verò EREMITÆ pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cantus Domini obseruabunt. Prophetia Sabbathi Sancti, ac Vigilia Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. X X.

Icum hominibus potentibus volumus aliqua suggere. **S**ere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reuerentia, quanto magis Domino Deo vniuersorum cum omni humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo breuis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ protendatur. In Conuentu tamen omnino breuiter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

1. **Q**uamvis EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen cōmunis quam hic Sancta præcipit Regula breuis erit, vnius scilicet horæ spatij bipartiti bifaria, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post cōpletorium. Oratio tēpore æstiuo, à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam decimam Septēbris, propter noctiū breuitatem, post nonā erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextā. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium vnius *Aue Mariae*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa, pulsetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fiat, idest statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & conuersi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita vt ad signum orationis sint ibi præsentés: Officium Beatissimæ Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. Exaudiat, specialiter nostræ Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam, orandi tempora, formasq; per breues aspirationes ardenti desiderio frequenter iaculatas, orationi incûbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

C A P. XXI.

¶ I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abbatris sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas

par-

partiat^{ur} onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem constituimus.

Constitutio.

i. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magnæ tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga noviter Professos adhibenda est; Ideoq; statuitur, ut Novitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamq; cum alijs Novitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitriæ subiacet.

Quomodo dormiant Monachi.

CAP. XXII.

Inguli per singulos lectos dormiant. Lecti sferniam pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non

K

finit,

sint, deni, aut vici cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cul-
tellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somni-
um vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper,
ut facto signo, absq; mora surgentes festinent inuicem se praeue-
nire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modestia. Ad-
olescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed per-
mixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, inui-
cem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusa-
tiones.

Constitutio.

I. **D**ORMiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extrà EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; æstus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello vti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni modestâ cõpositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, vltra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cõcedatur, plumea verò culcitra, aut lanceo ana-
cli

cliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro ceruicali, facculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut lancum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forèsium, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXIII.

I quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor reperiatur fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundò à Senioribus suis; si non emandauerit, oburgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vincitiæ Corporali subdatur.

Constitutio.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solū de pœnis culpis dandis, tractabitur.

2. Multā prudentiā, sagaciq; iudicio Superiores, iustā quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verum etiam, & conditiones, ingeniū, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenienti q; remedio vtantur; sæpè enim phar-macus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctionem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

CAP. XXIV.

Ecundum modum culpæ excommunicationis vel discipline debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Leuioribus culpis inuenitur, tantum à Mensæ participatione priuetur. Priuatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post

post fratrum refectiōem solus accipiat, mensura, vel hora, qua prauiderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiat sexta horâ, ille frater nona, si fratres nona, ille vespertina, vsq; dum satisfactione congruâ veniam consequatur.

Constitutio.

1. Sciebat utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiâ, seu deprauatâ intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuiiores culpas mitioribus pœnis deleri, quæ licet arbitrariæ sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est publicâ reprehensione corripì: mox aliquâ leui pœnitentiâ, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronâ Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Græues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesuè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrario, aut Capitulo sinè necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sinè causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pœna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cætera huiusmodi. Declarâtes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauiter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

C A P. XXV.

I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in vlllo iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi iniunctum persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ prouiderit ei Abbas competere, nec à quoquam beneâcatur transiente, nec cibis, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

1. **H**ic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatim ventum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Grauiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca, pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, vt Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contra delinquentes iuridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, vt panis, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce actiua, & passiuã priuare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs, abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis, affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. Declarando Corporis pœnam infamiam non asserre, nec priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam asserat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus auertat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disciplinis mulctetur; Et si peccatum etiam sæcularibus innotuerit, iisdem alijsque ad Patrum Maioris, & Visitorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

C A P. XXVI.

S I quis præsumperit sinè iussione Abbatis. fratri excommunicato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo,
vel

Constit: Eremitica,

Si

*vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.*

Constitutio.

Iuxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neuè eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam hortati fuerint, vel consilium, siuè auxilium
quocunq; modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pœna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lentio constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circa Excommunicatos.

C A P: XXVII.

 Omni sollicitudine curam gerat Abbas circa de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo ut debet omni
modo, ut Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolatores senipetas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, nè abundantiori tristitiâ absorbeat, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnoperè enim debet sollicituainem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ouibus si-

L

bi

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super Janas tyrannidem exercere; & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat proijciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit vnā ouem, quæ perierat querere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alijs præsunt. Discant inquam errantem ouem querere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, mansuetas autem oves, atq; fætosas ubiq; percutiunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

I quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, **S**i etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei accedat correptio, idest verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat.

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit somenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam praeualere industriam, adhibeat etiam (quod maius est) suae, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

1. **H**ic iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **V R B A N I VIII.** decreta de Apostatis, & eiectionis omnino obseruentur. Grauiissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiam fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ conuictus fuerit, pœnis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **D E U S** auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eiiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ reseruantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur. in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, obseruetur decretum V R. BANI VIII. de Apostatis & electis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repositos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, omissis solemnitatibus, & Apicibus Iuris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, & datis defensionibus, clausq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neuiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malicia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pænæ subiaceat.

Constit. Eremitica.

85

si ita expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

**Si debeant recipi Fratres egressi
de Monasterio.**

C A P. X X I X.

Fratres, qui proprio vitio egreditur, aut proicitur de Monasterio, si reuerti uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc eius humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita recipiatur. Iam verò postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

I. SI quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non se-
gnes, negligentesue sint superiores in perquiren-
do, procurandoue eius regressu, & reuersus infra heb-
domadam, circulari disciplina mulctetur, & ad men-
sem carceris custodiâ puniatur, & reuertens infra
menssem, vltra pænas prædictas professionis loco, vo-
ceq; actiua, & passiuaper biennium priuetur; sed si
post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS
reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum de-
posuerit, ab excommunicatione incurfa absoluator
iuxta formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Vi-
sicatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, cul-
pam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt,
ac

ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato vsque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitiûs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti breuis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solito in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die suæ professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, conijciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnius Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum

rum iuerit, ad mensem pœna Carceris, alijsq; pœnitentijs Superiorum arbitrio puniatur.

s. Sed si quispiam ad Patrem maiorem sinè eius licentia, pro recurſu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam ſui recurſus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

¶ **M**nis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mēsuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pœna ſit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunijs nimis aſſigantur, aut acerbis verberibus coerceantur, ut ſanentur.

Conſtitutio.

CUm in noſtra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite ſit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ ineſt ad Eremiticos labores perferendos, neq; mentis diſcretiō ad tentationum fluctus ſuperandos.

Qualis debeat eſſe Cellerarius Monafterij.

C A P. XXXI.

¶ **C**ellerarius Monafterij eligatur de Congregatione Sapiens, maturus moribus, non multum edax, non elatus

rus non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter postulat, non spernendo cum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti, deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui benè ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantium hospitum, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritia studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantie Monasterij, sed omnia mensuratè faciat, Θ secundum iussione Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, Θ cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memini diuini eloquij, quid mereatur, qui scandalizauerit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus Θ ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, Θ petantur, quæ petenda suat, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domino.

Dei.

Con-

Constitutio.

1 **Q**ualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regulę Sanctę Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 **E**ligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis suę quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronę, qui à Capitulo Generali eliguntur, quę Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen auctoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seu diurnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiōnes describet.

4. Ad eius ergo curam pertinebunt omnia Eremitica bona, mobilia, & Immobilia, redditus & prouen-

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac sine mora Creditoribus soluere, caueat nè cum pauperibus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèuè, procedat. Lites, ac controuersias fugiat, temporaliù rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordie prius tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac prouidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, siuè vestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operentur.

6 Curet autem, vt vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quam quæ in cella communia, vel priuata, & præcipuè sciphi, seu crateres, quibus bibimus, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in vsum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitij seruandū erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

Super

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad sūmum, vnicuique iustā quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conseruentur; & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eiusdem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendū. Et ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur. vnde magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & caute custodiantur, cautiúsq; distribuuntur.

10. Eidem etiam addatur Cellę vinarię custos, qui eam benè custodiat, vinū per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat, Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans nè com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, seu
quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quo-
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut
utile iudicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. si
quis autem sordide, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.

Constitutio.

I Sub nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferè omnia mobilia, cuiuscunq; speciei ex-
stant planè comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectioe eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sine assensu Capituli Conuentualis, commo-
dam

dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, siuè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, denique Ecclesię sacrarij; suppellectilem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S. S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pęna discipline circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curā gerat, perpolitam tenens ac ab humiditate, alijsq; ne-

cessarijs diligētis, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundum eorū materias distinctos, in ed locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caveat nē in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Lasciuus, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autē caveat, nē aliquis Codex suū incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quā eos, qui ad Eremitarum vsum in priuatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremo discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndē quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consummato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benē tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si desint, & confraēta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum syluas immunes conseruari, ideoq; illarum custos Iuuenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merē Laicus mercede condu-

conductus, qui habitū regularem omninò non deferat.

8. Nec solum supradicti officiales, verum etiam omnes, quicunq; ad suam cuiuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inuentariū non conficiet omnium, quæ sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

C A P. XXXIII.

PRecipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omninò rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omninò, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterij sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquā huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiaceat.

Constit.

Regula &
Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē profusus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus omnino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pœnitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pœnæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiux, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25ª cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pœnæ subiaceat. Prælatus verò tali vitio infectus à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Mator à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælatis, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ consentur: Caueant au-

tem

Item Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentati, margaritis, aut gemmis pertexti Horologia item, quæ tumictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reſeruatũ fuerit, inuenerit, pro prima vice ſemel in pane, & aqua delinquens ieiunet, ſecundã vice circulari diſciplina plectatur, tertio carceribus vt ſuprà puniatur.

6. Quamobrem quò ſemper cellarum omnium Priori ingreſſus pateat, vnius formæ ſera erit, ita vt vna clauis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, ſacrario, Superioris, Viſitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, ſi uè intus, ſi uè foris exiſtant, oſtium cellæ, obſerrare, niſi eremo ingreſſi illa die non ſint reuerſuri, quo caſu clauis tum cellæ, tum officinæ per ipſos forſan admiſtrata, Priori tradenda eſt.

8. Non tamen putent noſtri Eremitæ rerum conſeſſarum primam benedictionem, perpetuam eſſe; ſed neceſſarium eſt, ſingulis annis in ingreſſu noui Prioris (etiam ſi idem ſit) nouam de omnibus, quæ
N ad vſum

ad vsum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, vt discipuli vidētes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autē sibi assumere, quæ alijs iustē permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliudvè sinè Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatē corripiatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam stricte obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliud quid aliud emerit, eo priuetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, qui que ad externa loca negotiorum causā mittuntur, vt ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere:

C A P. XXXIV.

¶ Icut scriptum est, diuidebatur singulis, prout cui-
 S què opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod
 absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi
 qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui
 verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla-
 tur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè
 omnia nè murmuraciones malum pro qualicunq; causa, in aliquo
 qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depre-
 hensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. S Vper hæc æqualitatis verba, non solum Præla-
 tis, sed etiam Ministris omnibus præcipitur,
 quatenus omnibus potentibus, atq; indigentibus, faci-
 les, benignosq; se præbeant, numquam, quod præsta-
 re possunt, negâtes, atq; omnibus æqualiter secundu[m] cuiusq;
 necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri ne-
 quit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumq; ergò partialis erga aliquem deprehen-
 sus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensa-
 tor, aut quicumq; ex Ministris aliquis, qui non indi-
 genti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare
 potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in
 actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta
 puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi inuicem seruiant, ut nullus excusetur à coquinæ officio, nisi aut ægritudine, aut in causa grauis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in maioribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate inuicem seruiant. Egressurus de septimana, Sabbatho munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lauet, pedes verò, tùm ipse qui egreditur, tùm ille, qui intraturus est omnibus lauet, vasa ministerij sui munda, & sana, Cellerario consignet, qui Cellerarius item intranti consignet. ut sciât quid dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnâ horam refectionis accipiant super statutam Annonâ, singulos biberes, & panē, ut horâ refectionis sinè murmuratione, & graui labore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarj in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & acceptâ benedictione ingrediat.

Con:

Constitutio.

1. **Q**uia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non nouit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præueniendo tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumque observator, ut secundum eorum diuersitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen eius cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac inferuire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt, unoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Linteamina, aliaque ad suum officium necessaria petere, atque recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut reuera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & visitastis me, & quod fecistis vni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi seruire, & non superfluitate sua contristent fratres suos seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tardius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omninoq; debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligatur infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I. Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non vna tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus exstantibus infirmis, singulis singulæ consignentur. Veræ, ne alter alteri impedim. no esse queat.

2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quamprimum in vnaqua; nostra Erema fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū. sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguēta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaq; huiusmodi pro Infirmorum vsu asseruentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquēdis. Omnis quippè Camercula suum habeat Caminū cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo cervical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfeti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumq; de sua infirmitate informare, sinè Superiorum licentia, imò in vnaqua; Erema Medicus à Capitulo Conventuali eligatur, qui toti loci familiæ medeatur, nec aliquo àlio medico uti valeat, nisi in grauium infirmitatū consultationibus.

5. Hoc

5. Hoc etiā strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorū, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittēs grauiter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causā, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuisere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuandum quoad melius potuerit animum Infirmi. Caueant autem Eremitæ, nè tali benignā charitatiua indulgentia abutantur, sinem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterūt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula commorari, quiq; tertius aderit, panis aquæuè pænitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur, frequentiusq; ibidem reperiatur, ita vt reliqui excludantur; Inuigilet in hoc summopere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos sine facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, vbi valetudinarium adest, inuifere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum vsus rarò, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infrà annum, Maioris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo a Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrà valetudinarium, vbi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & vbi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineât, ideoq; carnibus indigētes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, vt quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirant visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & vt secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremo summo opere caueant su-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadens atq; adeò (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Misere* protracta. Primum ita post *Aue Maria*. Secundum cum deferretur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas; quod si manè fiat, missa præfanti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriâ seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quoque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoq; Anniversario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siuè exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblati fuerit, omnes tam Sacerdotes, quam Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

debitum persoluit; pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, inuitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolue quesumus Dñe &c.* recitabūt, eo quo à Breuiario ordine disponitur, ac pro eiusdem anima vnum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intrà duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicuius mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti priuati, tres Missas celebrare: Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum versu *Requiem eternam*, Conuersi, & oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Aue Maria*. Si erat Prelatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus: Sacerdotes quinque Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Aue Maria*; si erat Maior, Sacerdotes Missas decem, persoluent, Clerici decem psalteria, & Conuersi 100. *Pater noster*, & 100. *Aue Maria*. Et qui intra dictum terminum suum non perfoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

* 5. missis
Clerici 5
Psalteria.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas elemosinas pro eius anima pauperibus Iulij quindecim (aut æquivalentes) tradantur, quod licebit vni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius inuigilabit.

De senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

 Incet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his ætatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regu-

regule auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regule teneatur in alimētis, sed in eis pia consideratio, & praeueniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: vnde senes, qui sexagesimum annum expleuerunt, non tenentur ad ieiunium panis, & aquae. Propterea in visceribus Iesu Christi omnes admonentur, vt cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, vt & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sine pietate, & male se cum senioribus habentes sine correctione euadant, imo grauius puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Ensis fratrum edentium, Lectio decesse non debet nec fortuna casu, qui amiserit codicem, legere sinuat tibi, seali curus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens per missas, & communionem, petat ab omnibus pro se crari, vt auertat ab eo spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum, summumque fiat silentium ad Mensam, vt nullius missitatio vel vox,

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cômunionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquinæ Hebdomadarius, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, ut vnusquisque in sua, quam incolit cella (dum in Eremito manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictioniq; parsimonia sine alterius admiratione, propriiq; animi elatione, solus uti poterit seruens Eremita.

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Fria Quintæ in Cræna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; sollemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli

Eccle-

*Primitiis
Corporis dñi*

Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolutè à superiore benedictione peticā, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ vnicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fractibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando recreare. Postea paulisper legat, deindè gratias agat.

5. Caterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrunt, non super mētā, sed in terra sedens, tabulā supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinè vilo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensa, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculariue luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, seruata ibidem eadem, quâ in Eremita modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatorios.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis secus fecerit, grauius puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremitæ, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vitiæ, vna die Eremitas recreationis causâ mittere.

De

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

¶ Vfficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sextā, quā Nōnā omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates, vt fortē, qui ex vno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergo duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Constitutio.

Quia Eremitica austeritas maiorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infrascriptus seruandus erit. A Pascha Resurrectionis, vsq; ad exaltationem S. C R U C I S (exceptis feriā quarta, & sexta, in quibus ieiunatur, singulis diebus in mane vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia addatur. Ad Cænam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in dominicis tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Ieiuniorum, extrā quadragesimas, & abstinencias, & quando in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permittitur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortē parauerat manducare, quia tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extrā dies ieiuniorum semel tantum, qua-

si ieiunaturus, vellet refectionem accipere, mane hora refectionis solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam serò alijs dandum erit

4. Ieiunium quartæ feræ in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauâ, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit. etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriâ verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sinè aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festû inciderit, abstinētia transferatur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinētia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinētia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinè aliqua panis, atque abstinētia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinētia ex pœnitentia fit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

Sanctissimus præcepit) perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium ad cuiuscunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui vnâ refectione uti voluerit, liberè possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, vsq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, vsq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriâ tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Anniversaria, cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalaticio defertur. Feria verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in vtraque quadragesima singulis Dominicis, & feriâ quinto cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmentum cum acêtario, feriâ vero secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiæ diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in-

die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fructibus, soloq; pulmento seruabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia ieiunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. MARIÆ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septima february, quæ habet octauâ, sed non in festo altero de mense Iunijs, in quibus vigilijs ieiunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI festiuitas occurrer, ouorum & casei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè soluitur. Intrà septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neq; operarijs, aut seruientibus in ferijs sextis oua, seu lacticia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborerent, aut personæ valde nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè uisa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos oua, aut quodcunq; crassum strictissimè pròhibentur edere.

13. Si deniquè ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ouorum pitantia, duo oua, piscium recentium, sex vncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ouum vnum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Maerum dici, quod sine ouis, aut lacticiinijs fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactisue mixtione cōditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Stricte quoq; prohibetur, ne quis in priuata Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, vt sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoq; aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada trāseat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoq; pitantia sex vniciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusq; discretione in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducauerit, in crastinum sibi reservare omninò nequit, sed eadem die foras deponat, sic & vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium vsum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ vfu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula:

Panis libra una promensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cænæ. Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Vide te ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam deferretur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deponetur: verum pane deficiente mittat foras in armario.

Io buc-

Io buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

✠✠✠✠✠ *Arnim vero quadrupedum omninò ab omnibus abstineatur comestio præter omnino debiles, & ægrotos.*

Constitutio.

I. QVadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendere minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniū Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliū, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiā omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremito, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, faciliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremitæ, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiunent; Et si delinquens

queas fuerit Prælati, à visitatoribus, si autem visitator, aut maior, à Capitulo Generali, aut dicta eadem pœnitentia puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua ieiunent.

De Mensura potus.

C A P. XL.

Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua serupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatē credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedē sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat satietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non vsq; ad satietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inueniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem antè omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

- I. QVia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diuersitas, idè vasculum, quod quisq; de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.
2. Sed

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vascula modestiam, sobrietatemq; Eremiticam excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, am-
 babus manibus craterem tenentes.

Quibus hõris oporteat reficere fratres.

CAP. XLI.

A Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cænent. A Pentecoste autem tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sexta feria ieiunent vsq; ad nonam, reliquis vero diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit prouidentia, & sic omnia temperet, atq; distinet, qualiter animæ saluentur, & quod faciunt fratres, ab ulla mormuratione ficiant. Ab Idibus autem Septembris, vsq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem vsq; ad Pascham, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, vt lumine lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce ad hæc diei omnia consumentur, & & omni tempore, siue Cænæ, siue refectiõis hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

1. **A** Stivo tempore cum non ieiunatur, hora prandij erit post sextam, hora verò cænæ, post vespervas antè tamen Completorium. Q 2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sinè Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admi-
rationem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistrā
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non te-
nentur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

¶ Mini tempore silentio studere debent Monachi, maxime
in Oramen ac Turnis horis, & ideò omni tempore siue Ieu-
nii siue prandij si tempus fuerit prandij, mox, ut lar-
reuerit a Cœna, se decant omnes in unum, & legat unus cōtra
ones,

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc scripturam audire: alijs vero horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera paucio intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinque folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commissio, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergò in vnũ positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licètia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuicari hanc taciturnitatis regulam, grauari vindictæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

- I. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorii signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea compieto, cunctis aulam Capituli ingressis, & attente audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, ut & Lecti intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.
2. Vnde surgentes, ad Ecclesiam reuersi comple-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuiolabili que silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quaecumque fuerint in manibus, summa cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, ut scurrilitas non inueniat semitem. Ergò nihil operi Dei preponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quod propter hoc omnino protrahēdo, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed ultimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicā satisfactione peniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum indicauimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra oratorium remaneant, erit frater talis, qui se, aut colloget, aut dormiat, ut certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligne, se in ingratum intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriam primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam suprà diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro psal.

psallentium, vsq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quandocunque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, p. gros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut exeat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conuerti obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia stare debent, atque idèò quando tardè venerint, v. inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Régula &
Sequitur Regula.

AD horam verò refectiois, qui antè versum non occur-
rerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub
uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripatur, si denuò non emendauerit, non permittatur ad mensam communis participationem, sed sequestratus à consortio omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, usque ad emendationem congruam.

Constitutio.

QUOD Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet rariùs accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quomodo satisfaciant.

CAP. XLIV.

QUI pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa excommunicantur, hora qua opus Dei in oratorio per-
celebratur, antè fores oratorij prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se preciet, & hoc tamadi faciat, usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum ius-

iussus ab Abbate venerit, prouoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, ut orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit, ita sane, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non presumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usque dum ei iubeat iterum Abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui vero pro leuibus culpis excommunicantur, tantum a mensa, & oratorio, satisficiant usque ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usque dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

I. **E**Remita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxta nostrorum privilegiorum facultatem, debitam premissa satisfactione absoluator, seruata omnino forma super hoc Rituali Romani, quæ nunquam omitatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quinque in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absoluit, ac ubi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Pasche Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lecta tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit Confiteor Deo &c. & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat Misereatur

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siue sententijs excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, siue pœnis quibuscunq; tam à lure, quam ab homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, & vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni meæ subiectos tam præsentis, quam absentes ab omnibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac vnitati fidelium, & dispenso vobiscum super omni irregularitate, siue irregularitatibus si quas, vel si quas contraxistis, & absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs commissis in administratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regulæ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum vestrorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, vndeunq; contractam, & restituo, ac habilito vos ad status, famam, & executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoq; privilegiorum omnium; & beneficiorum Ecclesiasticorum, in quantum possem, & indigetis. In nomine Patris, & Filij, & spiritus Sancti Amen. Inungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum *Aue Maria*.

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

✠✠✠ I quis dum pronunciat psalmum, responsorium, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, ✠✠✠ ubi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

1. **C**irca emédationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsorium, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uē dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uē perturbat; finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genitilectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentia uē sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitè signo, alio uē modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uē manifesta, correctio desideratur, tunc quoad professos

R

corri-

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipsorum Magister instruat, atq; corrigit. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbique corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Præiatis negligentibus, siuè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdumè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3. Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut frogerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excesserit; ubi, & non veniens continuè antè Abbatem, vel Congregationem, ipse vltro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & alièna vulnera, non detegere, ac publicare.

Con-

Constitutio.

1. **D**iscretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sanciuit debere vnum quēquē agrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressionēs, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior vnicuiq; vulnere congruentia adhibeat medicamentā.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vti faciunt professi, sed antē omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discedant.

De significanda hora operis Dei.

C A P. XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatīs, vt aut ipse, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curā, vt omnia horis cōpetentibus cōpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussū fuerit imponant. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, vt edificentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

1. **L**icet vt suprà Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanę signo nunciare, munus esse sacristę; Inuigilabit tamen superior, vt id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationē dictum est in Capitulo tertidecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

tirositas inimica est anima, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione diuina. Ideoq; hac dispositione credimus vtraq; tempora ordinari, idest vt à Pascha, vsq; ad Kalendas octobris, manè exeuntes à prima, vsq; ad horam penè quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1. Considerantès Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè vllò vnam die non impedito festo de præcepto, aut temporis iniurià, aut à feruenti calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiò vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

nulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus Deprofundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauius corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur. ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectiō adesse debet.

5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ iētus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatim, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas, iunceas, mattas, & similia. Prohibentur tamen Coclearia, coronæ sue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

R 3

Post

Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortē qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporibus, median- te octāua hora, & iterum quod faciendum est, operentur vsq; ad vesp̄eram: si autem necessi- tas loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verē monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sic, ut & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratē fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris vsq; ad Caput quadragesimæ vsq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda aga- tur tertia, & vsq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. factō autem primo signo horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uā homini à natura insitum est post labor- em anhelare quietem, ideò æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis vsq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac di- midia post dictam sextam, vel Nonam solita campa- nula dormitionis signum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se rect-

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, ne ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectorem autem, vacent lectionibus suis, aut psalmis. In quadragesima vero diebus, à mane usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usque ad decimam plenam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadragesime accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesime, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo seniores, qui circumeant Monasterium, horis, quibus vacant fratres lectioni, & videant ne fortè inueniatur frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò, si non emendauerit, correctioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis, his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, aut lege-

legere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

1. AD sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremita, deputetur Pater. qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antequam post vespertas lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur. In illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materijs per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. V I I I.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicuique sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Silicet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus; idè suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, le-

Etioni,

Elioni, & compunctioni cordis, atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum penſum ſeruitutis noſtræ, orationes peculiareſ, Ciborum, & potus abſtinentiam, & unusquiſq; ſuper meſuram ſibi indiſtam aliquid propriâ voluntate, cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id eſt ſubtrahat corpori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate, de ſcurrilitate & cum Spiritualis deſiderij gauio, Sanctum Paſcha expeſlet. Hoc ipſum tamen, quod unusquiſq; offert Abbati ſuo ſuggerat, & cum eiſ fiat oratione, & voluntate Quia quod ſine permiſſione Patris Spiritualis fit, præſumptione deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

Conſtitutio

SI veris Cœnobitis tantopere expedit in quadreſſima Regularibus inſtitutis aliquid addere, certè nobis Eremi cultoribus neceſſariū videtur, totum integrum annum, ne dum quadreſſimas quibuſdam piorum operum additamentis exornare. Ideo Eremita ſingulis feriis ſextis totius anni, horâ, quæ cuiq; commodior viſa fuerit, quiſq; in ſua Cella ſe ipſum flagris tamdiu cædat, quamdiu bis pſalmum quinquageſimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem ſeu diſciplinam in hebdomada maiori, in memoriam paſſionis Dominicæ triplicabunt, ſcilicet eam feriâ quarta, quinta, & ſexta faciendâ. Horrantur inſuper Patres omneſ coeremitas, vt in honorem quadreſſimæ ſingulis diebus abſtinentiæ eam frequentent, & profef-

fessi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine
alia licentia, at Nouitij habeant consensum sui Magi-
stri.

2 Si quis ad certum tempus, vel perpetuo voluerit
Cilicio uti, sicut multi Sanctorum Patrum fecerunt
quod maximè in quadragesima fieri solet, de licentia
Patris Spiritualis & Nouitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratorio
laborant, aut in via sunt.

CAPVT. L.

Fratres, qui omnino longè sunt in labore, & non possunt oc-
currere hora competenti ad oratorium, & Abbas hoc per-
pendit, quia ita est agant ibidem opus Dei, ubi operantur,
cum tremore Diuino flectentes genua. similiter qui itinere
directi sunt, non eos pratercant horæ constitutæ, sed ut possint
agant sibi, & seruitutis pensum, non negligant reddere.

Constitutio.

Notent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatio-
nemine ab officio, horisue Canonicis, vel alio de-
bito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex pro-
fessione, votoq; contracta, propter opera manualia im-
munem fieri, neq; itineris labore. Semper igitur domo
nostræ Eremitæ Choro addicti, debitum Diuini officij
ac Laici orationum suarum integrum deuote persoluât

De fratribus, qui non satis longè
proficiscuntur

¶ Ratres, qui pro quouis responso proficiſcuntur, & eadem
 ¶ die ſperant reuerti ad Monasterium, non præſumant foris
 ¶ manducare, etiamſi à quouis rogentur, niſi fortè eis ab
 Abbate ſuo præcipiatur. Quod ſi aliter fecerint, excommunicetur.

Conſtitutio?

I. **Q**uod hic de excommunicatione dicitur, de
 Regulari intelligendum eſt, ideo qui foras
 exeunt, nec congruo reſectionis tempore reuerti po-
 terunt in noſtris (ſi ad ſunt) hoſpitijs, aut alibi reſici-
 antur de ſui licentia Prælati, tacitâ, vel expreſſa. & ſi
 extra Eremum pernoſtare coguntur, ubi noſtra ade-
 runt hoſpita, neq; ſuperiores extra illa dormire ne-
 queant, neque extra illa comedere ſine licentia: & qui
 ſecus fecerint, ſemel in pane, & aqua ieiunent.

2. Non poteſt Prior ſibi, neq; ſuis veniam dare iti-
 nerandi ultra quinquaginta miliaria, ſed ſolius Patris
 Maioris, aut vicemaioris, munus erit, quod ſi dictus
 Pater maior, aut vice maior longè abeſſet, & pericu-
 lum eſſet in mora, tunc Prior cum ſuo Capitulo Con-
 uentuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali
 ordinationi non paruerit, carcerali pænâ per menſem
 puniantur.

De oratorio Monasterij.

¶ Ratorium ſit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud
 ¶ Ogeratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum ſum-
 ¶ mo ſilentio exeant, & agatur reuerentia Deo, ut frater.

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè alijs impedimentum patiatur.

Constitutio.

1. **D**Omus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergò oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propulsare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana tussis, inmodesta consputatio, atq; cœcitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacumq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

quis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pœnitentia relinquitur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

¶ **M**nes peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
antur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis.
me, & honor cōgruus omnibus exhibeatur, maxime iamē
acmesluis Fiaei & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
occuratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
tis, & primitus orant pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter
illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
tur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospiti-
bus inclinatio capite, vel prostrato omni corpore in terrâ. Chri-
stus in eis adiretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is,
cui iusserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut ædifice-
tur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
ore frangitur propter hospitē, nisi fortē præcipuus sit dies Ieiunij,
quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio la-
uet: Quibus lotis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
ricordiam tuam in mediō Templi tui. Pauperum autem, & Pere-
grinorum maxime susceptio omni curæ exhibeatur, quia in ipsis
Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
honorem. Coquina Abbatīs, & hospitum per se sit, ut incertis
horis superuenientes hospites, qui nunquam desunt Monasteriō,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediātur duo fratres ad annum, qui officium benè impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrentur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia accomodentur eis, & iterum quando vocant, obediant imperanti.

Constitutio.

1 Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæq; providere necesseriâ, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, iumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciât. Hunc si opus habuerit, socius & ipse diligens, ac pius dabitur.

3 Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à superiore habeat in mandatis

Super

4 Super omnia tamen vnusquisq; eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat sed potius, tam verbis, quam factis eos ædificare nitatur, pietatis virtutisq; exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum) Prior non potest, tam manuum, quam pedum lotioni incumbat. hoc addito, quod ad pedum lotionem præter versiculū. Suscepimus Deus &c. Psalmum. misere: vel alios, siue Hymnos addant. si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit, semel in pane & aqua ieiunet.

6 Discedentibus hospitibus itineris, directio si alias ignorant, negari minimè debet.

7 Caucant autem Priores. ne in suis locis Banditos, ære alieno grauatos: vel alia ex causa sæculari Curie obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ grauitatem puniatur.

Si debeat Monachus literas, vel
Eulogia suscipere.

CAPVT LIV

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quouam hominum, nec sibi literas, aut eulogia, vel quelibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis et quiaquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis sui potestate, cui illud iubeat dari,

*dari 6 non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non
detur occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, discipline
regulari subiaceat.*

Constitutio

1 **C**VM violatio huius Capituli, sine vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiliter obseruentur in litteris dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2 Et ad maiorem paupertatis obseruantiam, prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quouis prætextu, ac colore etiam eleemosynæ pro Missis ad singularia sibi committenda, facultatem faciant. quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleemosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri. sed huiusmodi eleemosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, si cut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarij pœna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras antequam ad eorum manus perueniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauiter plectatur quilibet subditus, qui alterius priuati litteras referare præsumpserit, & multò grauius puniatur quicumq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

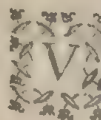
6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaræ Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis

Fratrum.

C A P. L V.

 Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indiget, in calidis vero minus. Hec ergo consideratio penes Abbate sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villisam, in aestate puram, aut vetustam, & Scapulare propter opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habitant, aut quo vilis comparari potest. Abbas autem de mensura prouideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus esse, sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcumque est vetustum reddant, cum accipiunt nouum. femoralia hi, qui in via dirigunt, de vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant; etiam Cuculle, & Tunicae sint aliquantulum, his, quas habere soliti sunt, meliores quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & reuertentes restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant munda, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inueniatur fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissima de seipsum poenae iaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, accipitur ab Abbate omnia, quae sunt necessaria, id est Cuculli, Tunicae, pedules, caligae, brachiale, cultellus, graphium, acus, manipula, tribula, ut omnis auferatur necessitatis ex-usatio. Aquo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostoli, quia quod datur singulis, prout cuique opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem in-

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut antè Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuique loco, personæ ué desit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, paruique pretij semper querenda est, puta leuidentia, quæ rasciam mulonum vulgò, seu selauonica dicitur, ex qua Tunice, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunice ad dimidium Tibiarum descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus confusus sit. T2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælati opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villoso griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, ligneo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adiecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio seiunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuersorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarû panno, qua subtus utimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quâquam campestris vulgò mutandæ ex tela lineæ tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vrones, siuè pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cinguli ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex osse ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Cala-

13. Calapodia lignea testæ, quæ pro calceis, crepidis succedunt, quoties opus erit. Si etiam vnicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & communi, caueantque ne solo vnquam bireto vtantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel aliquid aliud vestium genus induere, siuè gestare audeant, volentes insuper (iuxta regulam) vt nouis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiâ indulgentes, vt duas subuculas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec vnquâ tela pro pedulis, nec subtus tibialibus vtantur, nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum vsum, nec ante, vel in scz moralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodè panno ac rascia induantur oblati, sed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare sinè Caputio supra datur Tunica, ea quatuor digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur, eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblatorum habitus quouis quæsito colore ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sczulariû admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, seu disuè) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores, corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus novis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

¶ *Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.*

Constitutio.

I. QVONIAM apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruiantibus ciborum portio, soli; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibus esse conuenit Mensam Prælatorum nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

¶ *Artifices si sunt in Monasterio, cum maiori humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.*

Constit: Eremitica,

151

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suae, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, ei iterū Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum, venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananias & Sapphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc ipsi, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibz datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo infcio Priore artē aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellarario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multò minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauiter puniuntur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc inuigilet Prior, ita ut infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

Nouiter veniat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus, sed si ut ait Apostolus, prebentur Spiritus, & virtus si ex Deo sunt. Ergò si veniens perseuerauerit pœpius, & amata sibi iniurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persi-

persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Nouitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationem uè, quam in recipiendis Nouitijs hic Pater Sanctus requirit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuq; puerili aut maiores quadraginta quinque ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum Generale, usq; ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur, an sint Rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus iam cõdemnandos fore timetur, si supra vires ære alieno grauati, aut ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obnoxij, ita ut per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, & ut non sæculi humaniui respectu, sed ex deuotionis spiritus uè feruore, sponte Religiosam vitam eligant iuxta Bullam Sixti V. eiusquè moderationem. Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæq; antea actæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum.

Suppe-

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacre Cõgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professione uè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem iure nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariũ Eremitarum scribi registrentur.

5. Continentibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Maior, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum maior pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia, non præiudicet: In alijs verò locis, vbi non fuerit Pater maior, eodem modo Prior, Nouitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conuentum specialiter electi in sinu conueniant, & coram eis Nouitius constitutus, diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classē ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si uerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij aut sorores sua præsentiā, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ita examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuētuū, ipse Pater maior, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiore partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honestè dimittatur.

8. Semel verò receptus à Ghali, vel Cōuēntuali tantum Capitulo, non autem à quouis Prælato elici potest.

9. Ita prima receptio, non statim ad habendum fūendum factam intelligatur, sed solum a probatione quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capituli approbatione habens ei concedatur, habita prius Patribus Maiore, ac uisitoribus uenia, quibus prius q̄ talitatis Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadraginaria probatione duran-

durante, antequam proprijs vestibus exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuantur. Qui accuratè attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiore nonnunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descendit (quale est è Clerico conuersum fieri) plena reseruetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memorix Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propitia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinij intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse de-

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretâ prudentiâ Patris maioris, aut Prioris respectiuè, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissa licentiâ Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, vbi sub disciplina alicuius Patris maneant, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum reduci possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilem deficeret, non idèò à Religione excluduntur, sed vt prius, oblati, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo & offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

cunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siue mobilia, siue immobilia, siue pecunias numeratas in discessu singula sine fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentia- tus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conservatiònem deponantur, ut suprà, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

Et Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curam intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

1. **A**D Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non iuuenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientià, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, atq; in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter iussis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere Peritus.

V;

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spirituales promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vtilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breuiarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrinsecusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali,

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis oportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitiò spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis cõuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis. eas dicere tenentur) auditis, pænitentijsq; iniunctis necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuò Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspēdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

P Radicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua, perseverantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes liber discede. si adhuc steterit, tunc aucatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quia ingreditur, & si adhuc fiat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, et si habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec cellum excurrere de subiecta regula, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recitare, aut suscipere. Suscipiens autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & benedictionem coram Deo, & Sacerdote eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnatum sciat, quam irrita est. De qua promissione sua, faciat petitionem ad monachos Capitulum, quorum Regula ibi sunt, & Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit litteras, alter ab eo rogatus scribat, & ille novum signum faciat, & manu sua, eam super Altare po-

re ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc versum, *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, *Gloria Patri &c.* Tunc ipse frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

Postquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Nouitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admisserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum appositam. Quam professionem ipsemet Nouitius manu propria subscribat. præsentibus duobus testibus sæcularibus, siquæ fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita Communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereire possit se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima obseruatione his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur.

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut facta solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illa die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio servetur.

Constitutio.

1. **V**T hæc Regule dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante eius professionem, neque à superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel eius casu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam, sub pæna circularis disciplinæ, quin etiam incurrat, qui petere suggererit, vel ante professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

X

3. Atta-

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaue-
rit, aut certè uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius spolijs
remanent, in vsum Ecclesiæ cōuertantur, in ornamen-
tis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmosynis
in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium vsum conuerterit, ter
in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ,
non nisi in vsum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptionem missarum perpe-
tuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregati-
onis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congru-
is temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non
recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt.
Nec anticipatè pro personis, aut eleæmosynis incertis
applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò ce-
lebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum inten-
tionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentio-
nem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo die-
es non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obli-
gationibus satisfic.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit
circa sua grauiâ propalanda impedimenta, antè profes-
sionem expellatur; at si post professionem detegatur,
grauiter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

SI quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori etate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluat in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in presenti petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reseruato sibi (si ita voluerint) usu fructu; atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento didicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui vero ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit supra, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi roauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino persistuerit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se discipline Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det si forte ordinationis, aut alicuius rei causæ fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

Constitutio.

1. **S**acerdotes qui animo perseverandi in nostram Cōgregationē venient, simul atq; habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Novitij Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarij in Choro, nec in Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercent, nec in alijs, quam Clericorum obedientijs miscantur.

3. At Clerici cumcunq; gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedat, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras ingressi sunt, dum ibi commorantur,

si Epi-

post
iussu
disci
nibus
Mona
rium,
Cleri
erit,
ruati-

Cō-
mi-
n o-
oui-
ifu-
to-
Tam
nes
nec
exi-
pto
nfe-
rei
ut,
t-

fusciuntur.

CAPITULUM XXXII.
¶ I quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs
superuenerit; si pro hospitio uoluerit habitare in Mona-
sterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inue-
nerit, & non sorte superfluitate sua perturbet Monasterium, sed
simpliciter contentus est quæ inuenit, suscipiatur, quanto tem-
pus cepit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate cha-
ritatis reprehenderit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, nè
fratrem propter hoc ipsum Dominus auerterit. Si uero postea
voluerit solitudinem suam firmare, non reuertatur talis voluntas.
Si uero intra tempore hospitalitatis, potum eius uita digno-
scit, & ipsi possidet, aut ueniat in monachum fuerit tempore
hospitalitatis, non tenetur de eo speciem conferri. Nasserq; ve-
rum eum dicitur ei honeste, ut discedat, ne eius miseria etiam
contaminetur. Quod si non potest, permittatur pro socii, non
pro peregrino suscipiatur, Cuius ergo non fuerint, veram e-
tatem exquirant, et facti, et eius exemplo informantur, et qui
in monacho, et in homine seruitur, et in Regimine. Quem
si etiam tuum per spem erit Abbas, liceat cum aliquantum in

superiori constituere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris comendatitij, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

Nisi quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis disciplinæ regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum verò illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, præter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vite merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam à Presbyteris, vel Præpositis constitutam, sibi seruandam sciat. Quod si aliter per-

presumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis iudicetur, & sa-
pe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in
testimonium. Quod si nec se emendauerit, clarescentibus culpis,
proiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumaci-
a, ut subdi, aut obedire regule nolit.

Constitutio.

1. **C**lericorum ad ordines promotio, solius Capituli
Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa dili-
genti, plenaque à Patribus visitoribus informatione,
an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu
visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent
num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scru-
tentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promouetur, nisi post
professionis quinquennium, licet in hoc, si idoneam
personam iudicabitur, Capitulum Generale dispen-
sare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli
Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, discipli-
na circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac
degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos
ordinatos. Qui autem absq; dietis facultatibus quem-
piam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, a-
lijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Ca-
pitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis tem-
poribus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promouean-
tur,

tur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosq; qui Sacerdotio initiandi sunt, vt cæremonias casusue, qui euenire possunt, Theologiamq; moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, vt ex dictis nullus plusquam duos codices, vltra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq; Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere possit.

De ordine Congregationis.

C A P. LXIII.

 Rdines suos in Monasterio ita conseruent, vt conuersionis tempus, & vite meritum discernant, vel vt Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet quicquam sibi commissum, nec quasi liberâ vtens potestate, iniuste dispenat, siquid, sed cogitet semper, quod ac omni diebus Iudicij. & postius suis reddendum est Deo orationem. Ergo secum in orationes, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres. sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Escaium imprecandum, in Chastitatem, vt in omnibus omnino laicis etas non differatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteri in uenerunt. Ergo exceptis his (quos, vt diximus) aliorum consilij Abbas præiudicet, vel degradauerit, certis ex causis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita sint, vt

ut V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iuniorum se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur-

Constitutio.

1. CVM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremitum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Nouitiatorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus, omnibus Religionis Prælatis quocunq; loco, ac tempore præst, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negotia aliò euocent) commorari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre maiore vniuersale totius Congregationis regimen consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis eorum residentijs exceptis, id est intrâ claustrum, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præibit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Prælati) omnes alios, ut supradictum est, præcedet, qui tamen cum simul conueniunt, alter alteri iuxta ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentis, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaris superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Vniores ergo, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Vtque autem sibi obueniant fratres Iunior à Priore benedictionem petat, transeunte maiore, Iunior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Iunior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore inuicem præuenientes. Pueri vero,

verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum discipli-
na ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam
habeant, & disciplinam vsque dum ad intelligibilem ætatem
perueniunt.

Constitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant,
seper Patri maiori genuflectere quoties eū allo-
quuntur, vel obuiam in Eremo habent, sicq; tēpore
Capituli Præsidenti, quod & ante Priorē loci in Cella
tantummodo faciendum est, eodem modo Nouitij co-
ram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatiis, caput de-
tegere, & humiliter se inclinare sufficit: Antiquioribus
item semper inferior sedens assurgat, & capite aperto
aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non solum Nouitij, Iunioresuē, sed
omnes vicissim singulos à Regula præscriptos mores
obseruabunt, vti sunt inclinationes, apertio capitis, ac
alia signa ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandis, vocandisq; Patribus consuevit
nostra Congregatio sic vocare, Pater maior, Pater Præ-
sident, Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Frater
Romualdus &c. & omnes alij simpliciter vocentur, o-
blati quoque fratres, quæ simplicitas semper est ob-
seruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

Y 2

In Abba-

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiā pars, quamuis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vitæ autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitium fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant prauorum præualere consensum, sed domui Dei dignum constituant dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedē bonam, si illud caste, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciatisq; sibi oportere prodesse magis, quàm præesse. oportet ergo eum esse doctum lege diuina, ut sciāt, vnde proferat noua, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, siue agatur vas, suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, meminere h; calamus quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ei amputet, prout videret vtiq; expedire sicut iam luxurians; & studeat plus amari, quàm timeri non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis sollicitus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis Imperijs suis sit promissus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum

secu-

seculum sint. Opera quæ iniungit discernat, & temperat, cogitans discretionem Sancti IACOB dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliq; testimonia discretionis matris virtutum sumes, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. ANtè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum de venerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisq; eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; facta oratione, ipse cum alijs, ad quos electio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinarie custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione antè Completorij lectionem, omnibus in Capitulo existētibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Atsi infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio salutem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergò modò, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare pasculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impeditò) alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacre scripturæ auctoritate, vel ex sequentis Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Constitutionumque doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbathis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauissima vrgeat causa, nec quia supradictum spirituale discursum non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leuē causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus visitatoribus puniatur.

8. Ac deinde specialiter, quæ in sequenti hebdomada seruanda, faciendæ sunt, annunciet, veluti festa ex præcepto, ieiunia vigiliarum, ac quatuor temporum, scanniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectiōem, obseruantiarum, officijq; mutationem, cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum seruire hortetur ad obseruantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam viuos, quàm mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primi erunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic maneant quousque ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare. taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior vnumquemque; admonere, vel corrigere iuxta demerita eorum, eisquæ debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes

santes ad Capitulū accedere per aliquē vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatūr; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamuis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut vltra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremito, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domesticarum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuo, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineatur summaria dictarum scripturarum, & Archiuissæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capituli-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci, Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmissio nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: Item fugitiuorum, expulsoꝝ, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælatis notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuicunque Priori data, & in actu visitationis à visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci reditus expensas superent, ita vt ex residuo perfici queant, alias aut eleæmosynis, aut alio quouis subsidio construantur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur sine superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Maiorem, ac visitatores de eorum familia facere certiores.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
 scandala grauiā in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
 maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundos Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis lo-
 cis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum facile aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipso est
 ordinatus, à quibus & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiōes, emulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiunt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos præuidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, unus
 non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio pe-
 tierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas indicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē faciens, quia quantum Prælatus est ceteris, tantum eum oportet sollicitē observare præcepta regulæ.

Constitutio.

I. **Q**uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in suis indigentibus recurrere oporteat.

3. Hanc eandem superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si ad sit) ipso iure superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nulla antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, siue meriti qualitate considerata.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subiectos sue demonstrent.

6. Dicta superioris auctoritas tamdiu durabit, quâdiu

diu verus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâdurante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec vltra illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contrauentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquâ innouandi, ita vt nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & vbq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnibus, quæ fieri cõderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatæ S. Saluatoris Montis aucti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electio-

ne tam ipse superior, quàm sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ sublit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælatas prædictæ Abbatiæ debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agenda uè sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quodquod ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed vrgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquitur (ut Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quàm extrà seuerè puniant, quod si accadat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatiæ imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

¶ Ad portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat
 ¶ Accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum
 ¶ non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere
 iuxta portam, ut venientes semper præsentis inueniant, à quo
 respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, 1to gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum feruore charitatis. Qui Portarius si indiget, solatio, iuniorum fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, nè per Eremitum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitatio nuncietur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transiitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modeste eum reprehendat, atq; foras eiciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter sanctorum custodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, siue strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius lumenta aliena, per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumq; hospitum, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A**t tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, ut secundum hodiernum morem in vnaquaq; nostra Erema quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Erema esse oportet, propter oleram frequentem usum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quidquid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sine quo nostra Eremitus stare non potest idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atq; linteamina, bene instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostris Tōstrina, Tonforis in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentis ad illam artem exercendam necessarijs bene munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus condeat, aut nouacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autē fratres, tam conuersos, quam oblatos, seruatō eodem termino, toto capite radat, siuē tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sinē licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permittum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis usum pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiō deputati, in quadragessimis erunt omnes non festi, & in quibus non sit abstinētia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quodcumq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sinè qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixiuiū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuert hęc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

C A P. L X V I I.

Irigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis
Dorationi se commendent, semper ad orationem ultimam
 operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat.
 Reuerentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, pertranseant oratorij ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subreperit in via velus, & auarius mala rei, aut inopi sermonis Nec præsumat quicquam ays resurre quacumq; extra Monasterium viderit, aut auerit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vincere & gelari subiaceat: prolixiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterij egredi, vel perire, vel quippiam (quamuis parum) sine Abbatis iussione facere.

Con-

Constitutio.

1. **Q**uanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblati: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium protinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Aue Maria*).

5. Non se itineribus festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alijs, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiā, nequē ad priuatam psalmodiam minimē obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, taquā speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quā opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximē si debiles, ac senes sint, vltra viaticum, iumenta, aliaq; opportuna dare non recusent. è contrā hospites charitatiuē recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

Si cui fratri aliqua forte gravis, aut impossibilia iniungitur, suscipiat quicquid iuvet Imperiū, cū omni nūctu-
tine, & obedientia. Qued si omnino vitium suarum
mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praestit patienter, & oportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciatur iunior ita sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

1. **N**Eminem latere putamus contrà superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseuerante in sententia Prælati) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas adhortamur, ut simpliciter, patienterq; opus sibi iniunctum suscipiant & unusquisq; illud pro viribus) Dei adiutorium inuocando) adimplere conetur; nunquam verò obediendi deerit Deus

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilè excusationem proponere, humiliter tamen, ac modè sitè, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoq; obedientiae egerint, adhortantur nostri Eremitae, ut simpliciter, ac patienter onus sibi iniectum accipere, iuxtaq; suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obediendi deerit.

4. Caucant autem Prælati ne subditorum humeris graua onera imponant, quæ nec digito suo mouere volunt; Licetq; qui indifferetè suos grauabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicq; omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitatoribus in actu

in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
seuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

X^m**X**^m**X**^m Vmmoperè præcauendum est, nè quauis occasione præsu-
X^m**S**^m**X**^m mat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut
X^m**X**^m**X**^m quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propin-
quitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsuma-
tur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest,
Quod si quis hæc transgressus fuerit, arētius coerceatur.

Constitutio.

1. **D**Efensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobat,
quâ aliquis humilibus, rationalibusuè rationibus,
ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè
ab ea liberare: quia cum hæc rationalis existat, nul-
lo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua
quis impugnatuè, & contentiosè sese, aliumuè à pœ-
nis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris,
ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmu-
rationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum,
durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra
Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scanda-
la, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui,
cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt,
nequiores fieri: Prælati namq; animum despondent,
fiuntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda
cum

cum ignavia desistunt. Studeat itaq; vnusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & D B O permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiat, secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, qui tum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detestant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium careant voce actiua, & passiu, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non presumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Ecce in Monasterio omnis presumptionis occasio, or-
dinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat quē-
quam fratrum suorum excommunicare, aut cedere,
nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
rreptionibus arguantur. Infamulus verò vñ ad decimum
quinque annos a disciplina diligenter sit, & incedia abibeatur
ab omni, sed hoc cum omni mensura, & ratione, nam
in j. monachis, qui presumpserit aliquatenus sine præcepto
Abba-

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionem exarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, uti sunt Priores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior ubique, & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quod si minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim grauter à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

Obedientie bonum non solum Abbati exhibendum est, sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per hanc obedientie viam se ituros ad Deum. Premissis ergo Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, imperio

perio, cui non permittimus priuata imperia praponi, de cetero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripatur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra sciratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sine mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens usq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindiçtæ subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & quicum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contrà Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vltra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à vitijs

utrius, & ducit ad Deum, & ad vitam eternam. Hunc ergo zelum feruentissimo amore exercent Monachi, idest honore se inuicem preueniant, infirmitates suas siue corporum, siue animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil preponant, qui nos pariter perducatur ad vitam eternam Amen.

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum in interiori homine, recte cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat ostendere, imò semper pie viuendi exemplum præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graues oculis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipue Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos obmutescere consultius foret.

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rursarcitas, quam immundas gerant, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateuè omni tempore habere debent.

De eo quod non omnis obseruatio Iu- stitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

R egulam hanc descripsimus, ut eam obseruan-
tes in Monasterijs aliquatenus, vel honesta-
tem morum, aut initium conuersationis, nos
demonstremus habere; cæterum ad perfectio-
nem conuersationis, qui festinant, sunt doctri-
næ Sanctorum Patrum, quarum obseruatio
perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim
pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Te-
stamenti, non est relictissima norma vitæ humanæ. aut quis liber
Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cur-
su perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collatio-
nes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Pa-
tris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè viuendum, & obe-
dientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum?
Nobis autem desidiosis, & malè viuentibus, atq; negligentibus
rubor confessionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem
festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (ad-
monente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quæ su-
pra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo
protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt
superna.

Constitutio.

I. QVemadmodum Sanctissimus Pater in Regula
non omnimodam perfectionis doctrinam, sed
initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ conti-

neri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque feruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæq; austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescânt.

3. Caueant Superiores nè sint faciles, ac prони in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso vti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumue iudicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem, fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut
à Capita-

à Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus iniunguntur exequi, quas omnes ijdem superiores pœnitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant obseruantiam Et quia D E O districtam reddent rationem ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiuunculas antè Completorii Lectionem legenda statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere-
mitarum Camaldulensium
Montis Coronæ.

*De loco, & tempore celebrandi Capitulum
Generale Cap. I.*

1.

Congregatio, suis mediantibus Capitu-
lis, Sedis Apostolicæ, Privilegio
Zizaniæ, (quæ fortè in aures Religio-
nis pullularunt) euellere solet: ac
addita Religiosæ pietatis munditia,
bonum semen ad messem crescere:
statutum ergo est, vt singulis quoque biennijs Genera-
le Capitulum legitime celebretur eo ordine, & modo
inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ
semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis:
sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Ca-
pitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, pro-
trahere, minuerenq; tempus, prout ipsis melius expedi-
re videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari de-
beat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore ce-
lebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo
Vifi-

A Visitatores Generales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectiōne eligendi sunt, ut in Dieta non plusquam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa,
non fiat generalis Prælatorum electio, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quavis
alia causa poterit providere, à Visitoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promovebit, omni-
bus Religionis negotijs providebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ iidemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; ge-
nerali propria, exceptis omittis & officiis, ac Missæ so-
lemnitate.

Qui ad Capitulum venire; & quid se-
cum deferre debeant.

Caput II.

1. **A**D Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire, & assistere debent, scili-
cet,

cet, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuæ, & passiuæ subiaceat.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, ut supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incasu necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomē prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ an talis fuerit, nec nè ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores iudicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cuiuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorè transmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura priuetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Definitorum, nec actiue, nec passiuè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quam pro alijs rebus Romæ soluendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidiò in iisdem defecerint, eandem pœnam incurrent. quæ suspensio eò usque protrahatur, quousq; plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum generale contumaces fuerint, voce actiua, ac passiva priuentur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis obseruandum qui quindennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ, deferre tenentur.

8. Vniuersi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feria sexta, dictam Dominicam tertiam præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur sin autem omnes dicta die non

adfuerint, dummodo duz ex tribus partibus, congregandorum Patrum præsentes sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Vsitata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, vt scilicet sabbatho præcedente Dominicæ, vnus ex congregatis Prælati, cui intunxerit Maior, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finita nona, & oratione ordinaria peracta, paruula campanula Capituli inchoandi signum spatio vnus misere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, obseruandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentes inueniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum, vel aliū locum per Maiorem ad hoc depuratum, simul conueniant, vbi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmū 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris vsque in finem psalmi prosequentibus alternatim. Deinde kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac seruos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum & creabuntur. & Post partum virgo inuolata &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem Domini.

Dominicæ, Oratiò, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Maiorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum nostrum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit orationunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali, Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & feruore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atq; fælicis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solemniter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

C A P. I V.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores,

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vſus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis ſeruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quiſquam electus intelligatur, niſi maiorem partem ſupra medietatē obtineat, quod ſi duo, vel plures in calculis concurrant, vtrā medietatem pro eadem Præſlatura, officioſuē, vterq; concurrēs iterum ſuffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at ſi iterum pariſormes in fauorabilibus ſupra medietatem fuerint, præſeratur, ac electus Prior in profeſſione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Præſlatura, aut officio proponitur, ſi in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diffinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obſeruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Deſſinitoribus aliquis, vel ipſemet Præſidens, ius ac intereſſe haberes, foras enim exire debent.

4. Qui per ſe, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut ſuffragia ad aliquod officium conſequendum procurabu, vtrā alias pœnas, cenſuraſq; contra illos, qui ſimili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., promiſſionis officiorum ipſo iactō, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, diſpenſa-

pensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ præ-
ter ad complices, & ad scientes, & non reuelantes ex-
tenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremi-
tis in simul agere, tractare uè de qualitate, & habilita-
te, meritis, vel demeritis, respectibus, ac conuenien-
tijs eligendorum, quæ iustè alio, alium digniorem, me-
liorem uè præmonstrare solent; adhortando, persua-
dendoq; modestè, charitatiuè, ac Religiose, ad dignio-
rem electionem, dummodo fiat sinè precibus, donis,
promissis uè; hæc quippe sunt subordinationis, ac præ-
dictæ, de quibus summorum Pontificum Decreta,
Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæ-
cularibus, aut alia quacunque persona extrâ Congre-
gationem commendatitias, fauorabilesq; Epistolas ad
aliquid officiû obtinendû, ad Capitulû directas pro-
curauerit, voce actiua, ac passiva per bienniû priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habu-
erit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam
abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in-
torso flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet,
ac genibus flexis ter Psalmos Pœnitentiales cum Lita-
nijs recitabit.

De Prælaturarum renunciatione, Pa-
trumq; vocalium absolutione.

Caput V.

1. Ipsi die Dominica post Nonam, finita ordinaria
oratione, datur Capituli signum, & omnes Præ-
lati

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conueniant, vbi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes illico (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum maioris renūciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Maior acceptatis singulorum renunciationibus nomine, ac vice Capituli, imposita pro negligentijs cuiq; aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentēs quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs, & obedientijs. Quamuis absentes in eorum gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq; ad aduentum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, & dispenset, vt sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & vnus dicat Confiteor D E O alta, alij verò dimissa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indulgentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quantum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententia, ac pœna, & dispenso vobiscum, super omni irregularitate in quantum possum,

possum, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cōcernentes electiones in præsentī Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratu renunciet, quam renunciationem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iniuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli singulatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formā infra scriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, seruata tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **EX** omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex

2. Sex item eligantur *Diffinitores*, duo scilicet pro vnaquaque natione, id est *Ecclesiastica*, *Veneta*, & *Neapolitana*, & quando *Patres Poloni* accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de alijs Nationibus dictum est, ita vt in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus solummodo eligatur, & sint septem, quod si vnus tantum capax fuerit, possit illud Capitulum inter *Diffinitores* cooptare, at non cogatur, vt electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest *Diffinitores*, nullaq; *Ciuitas*, aut *Territorium*, non nisi vnum *Diffinitorem* habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à *Patribus Visitatoribus*, sequanturq; *Patres vocales*, secundum professionis ordinem vniuscuiusque suffragijs tum nigris, tum albis semper adnotatis.

4. *Patrum vocalium*, omnium completis scrutinijs inspicatur, quot ex ipsis fauorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectiue fuerint, vt supra, omnes *Diffinitores* erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septem, aut octo respectiue, iterum fiat scrutinium pro tot *Diffinitoribus*, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiusdem *Ciuitatis*, aut *Territorij* electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem fauorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora fauorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nulum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exportantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vt vobis omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officialium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorû, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Privilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinitaq; fuerint, si essetialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinatèq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere. Ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secūdo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reseruare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauē custodire, & in fine Capituli de illis rationē reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiat Cōputiæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationē gesserant, diligenter permodum computi examinent, data & accepta ponderent, detectus

ctus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rati-
ocinium cum plena facti relatione, Patribus Diffini-
toribus tradant. Alius item eligatur, qui Computista-
rum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit cor-
rectione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut
ipsi Patres opportunè providere valeant.

6. Fiet postea oltiarius Capituli, qui Conuersus,
prudens, ac idoneus esse omnium iudiciò censeatur;
oportet namque eum audire, fideliterq; audita, refer-
re, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel
Patrum responsa foras expectant sibi per eundem re-
portari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli
signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia
Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ,
quam secundæ Mensuræ Lectores, ac ministri ipsa-
rum, scilicet Refectoriaris, ac duo, vel tres Fratres,
qui dictis inferuiant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Ele-
ctorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium
prædictorum, incipiendo à Dignioribus usq; ad infi-
mum, eorumq; descriptionem statim dabit P. Præsi-
denti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictio-
nem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus
clarâ voce leget, atq; exhortatiunculam in fine adjici-
et, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum
euentu maiori cura, ac diligentia, quam antea Regu-
lari, ac Eremiticæ obseruantix intendant, ac oratio-
nibus toto animo iugiter inuigilent. Dd2 De or.

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

C A P. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespervas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsides missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.
2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato ones in diffinitoriū se cōferāt vbi ipsis, cōgregatis, dicto secretò Pater noster. P. Præsides dicat Et ne nos inducas &c. ¶ emite Spirituū & Dñe exaudi & Dñus vobiscū, Orationē Actiōes nostras, & tūc fiat quoties Diffinitoriū intrat.
3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggre-
diantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.
4. Postea Epistolæ tamē nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent

bent retrô Epistolas, nomen Eremiti, in quo scribunt, ac degunt, apponere V G. Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiatur, si Prior loci, vnde venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuiuscunque loci debito ordine visitationem legant, sedulò inuigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, eiusq; locum tam primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officiò renunciantes, quos P. Præsident pœnitentiâ iniuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debet pœnitentia eis taxetur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegantur, & quæ non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū,

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio præmittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab vnoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentiat, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata.

5. Quandocunq; materiæ graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protrahantur, ut maturius examinentur, maximè vero in actis Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruantiam non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero actus

ro actus Capitulares, qui ad communē obseruantia spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed vt vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter obseruandum in dictarum nouarum ordinatio- num reuocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, stude- at breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens friuolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam perti- naciter defendat, sed plurium opinioni facile consen- tiat. Omnis quippe murmuratio longè absit nec quis- quam signo aliquo prodat se grauitè ferre, quod contra iurum votum tantum quidpiã sit definitum, sed quili- bet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita vt videat nemo.

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue communis, siue alicuius propria existat, peculiare tractatu [practica vulgo appellant] secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium in quo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passione uè depositâ, Deus timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis utilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cōtra fecerit è Diffinitorio ejciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repositos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo provideant.

18. Si casus euenerit, ut decimæ vel aliæ impositiones

nes à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut antè Capituli finem debitè expediantur, cum infrà annum resolui, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumquè Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electiò Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriũ ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælato-

Ec

rum

rum deuēniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proxime sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Maiore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præfidentis in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officiū fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, facta uè sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdè formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularū, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione facienda, describat in hanc formam. Ego N. nomino in Mairem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrè N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignosciuè possit in Pixidè Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui vltra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuò denominatio fiat, ac nominati scrutinio subijciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiatur, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Præfato, P. Præsidens, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuò eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Maiorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præfident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eligit. Nec villo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particulares quæ electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælatis necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior vitra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in vrbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartam professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, calusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior vltra quatrienniu maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus vltra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuu à quacunque Prælatura vacabit, ita vt minor vacatura ad rem non faciat, neq; numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo vel tres decissent menses à Capitulo generali aut Dieta; vel etiam infra annu à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremitas, excepta Viennensi Eremo: cuius Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominijs Veneris; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæq; simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata vltra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum disperdet, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita viuere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moncantur tandem Electores, tam in Dissinctorum,

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. XI.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliufuè negotij itinerandū erit dimissorias Epistolas à Patre Priore secū deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis vmbra admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs constituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & habitandi commoditates ne siquidem locus plus æquo grauetur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, vt æqualitas serue-

tur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum-
est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Acci-
piant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi
consignati sūt fratres, nisi aliquid rationi obstat, nec est
quod quisq; ignoret, quæ à superioribus [cōsilio habi-
to] fiunt, à Domino fieri, sicq; saluti consuli animarū.

De conclusione, & publicatione

Capitulī.

C A P. X I I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli
pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco resi-
dentia P. Maioris & Visitorum, qui cum visitabunt
ante Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur,
cæteris attēte audietibus, quæ emēdētur, & corrigātur
addēdo, vel minuēdo, secūdū quod visū fuerit Diffini-
toribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publi-
cari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo
ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, pos-
sint suam auctoritatem, ubi opus fuerit exercere, nihil
tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis
eorum terminos loci egressus fuerit, auctoritatem a-
mittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Præ-
latis præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio
extra quod ipse Pater Maior Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus á Capitulo decretis reuisis, omnia descri-
bātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordina-
te.

re legibiliq; charactere per eundē scribā, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria completā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præsidens breui quodam sermone, omnes hortari ad veram promptāq; obedientiam debet. Crucem item quemq; suam amplectendam, libenterq; portandam instruere. quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèq; omnia gesta, decretaq; Patrū præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Maior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM Laudamus quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quam subditis denunciando, ut infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine cōsensu, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere uel neglexerit, vel ipsemet

ipsemet Prior, vel in eius absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiar, qui præsēs fuerit, semel in pane, & aqua ieiunet & septē psalmos pænitentiales cū Litanij, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumenzæ cum pecunijs Prioribus restituantur, unicuiq; scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præsidente qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaq; pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quā pro recessu viaticū detulerūt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientē ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum sine Prælatūra restant, congregentur crumenzæ illorū locorum, pro quibus nouæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a loco ubi de familia degūt, quod etiā de Maiori, ac Visitoribus intelligendū est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est suppleat, & si superabundet, eidē Eremito restituatur superfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT x.iii

Infrā annum Pater, cum Visitoribus commune ac supremum Tribunal cōstituunt Religionis. Et in omnibus Eremitis seu Cōgregationis locis, eandē auctoritatem

tatē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis iis quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressē reseruatz fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudiciū, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrum culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti minuire, ac remittere pœnitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter pœnitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu uisitationis, & non alijs temporibus, uisitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactē obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grauentur.

4. Pater Maior cum uisitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punire uē possit, ac loca, personaru uē, vbi, ac quandocunq; voluerint uisitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid uile personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā fiunt, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælatus, [quod ablit] cōuictus fuerit
diuinorum,

diuinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse improbetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouè; cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt sitat, seq; corrigit, & non correptus deponatur: Et si Pater Maior eponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem. aliamuè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocare debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodè prorsus modo ac formâ, quâ in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decrit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnius Visitatoris alteriusuè Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnius Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnius visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitatoribus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscumq; Patrum declarationibus, descendant ac orientur, declarare utiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit[*sed isti solum in actu visitationis*] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurdè declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia graua occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, ut singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatum senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum ubi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem patiatur, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq; voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maioris consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio- nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter virosq; communis est, ita ut alter sine altero suam Iurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi- tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Maiore, præam (nisi limitata ei, fue- rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi- tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut superioribus, ac successiuè a primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præ- cipuè certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-
cantur,

cantur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existētes, idē imposterum idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Idem Visitatores (ultrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequētibz visitatoribus, reuocatz fuerint: ac iidemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiz P. Maioris, ac visitatorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Dietam proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori calculorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Multæ accipiendis in locis circûstantiæ cõsiderandæ sunt, inprimisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Eremitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientē vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia. Multum iuuabit, si situs etiã deuotionē redolet, & inter fideles, ac deuotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuè tamen, ac necessariæ non desint,

Conclusio & Confirmatio Constitutionum

CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum maius robur, ac firmitatem communi consensu PP. Dni iutores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuè sint ac fideliter, inuolabilerq; vnâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo seruentur.

2. Quæ

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatæ, mutatæ, aut alteratæ omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto, & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaquè consideratione perspectâ formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austerâ, nè fortè Succumbentibus vobis, perseuerantia interdicatur.

terdicatur. Nouitius respondet. Reuerende Pater Optime perpendi, ac ritè consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permanens usq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt usque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petijstis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, usq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos ✠ Saluum fac seruum tuum Domine ✠ Ostende ei Domine misericordiam tuam ✠ Esto ei Domine Turris fortitudinis ✠ Nihil proficiat inimicus in eo ✠ Mitte ei Domine auxilium de Sancto ✠ Domine exaudi orationem meam ✠ Dominus vobiscum, cum suis responsionibus à Choro faciendis. Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. Deus indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ distractionis temperans indulsisti, ne filius

Gg

us portet

us portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis bene utens tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obstat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis inueteratum &c. quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominem &c. & Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYS TE &c. cum duabus alijs, ut in originali latino. Postea aspergatus Nouitius aqua benedicta, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certe alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quâ novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictio Dei Omnipotentis Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè asseruentur.

Forma profitendi nostrarum Eremitarum.

C A P. XVII.

Completo tempore probationis Nouitij, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extitissent.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorū conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specia-

liter eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam vt supra lectam profitens, Altari imponat in cornu Epistolæ, fignetq; eum propria manu, & si scribere nesciat fignet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscribant, Deferens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacrario reponat, atq; custodiat. Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. vbi genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos precetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, vt quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro Iesu Christo &c. Surgens inde Professus, eleuans manus in principio ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. & Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos benedicat nouum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est, Domine Deus bonarum virtutum dator &c. vt in originali. Aqua benedicta nouū cingulum simulq; Professum asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus dicat, exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. induit, & præcingit te Dominus nouum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate veritatis :

veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñus vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne Deus &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit Te DEVM Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite ceruicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium vnciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens Deo & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum Te DEVM. Sacerdos stans versus professum dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum, genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio Dei Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & feruendam usque in finem perseverantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis: ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi faciant

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.,
deprecantes à DOMINO perseverantiam his verbis.
DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
um ex hoc nunc, & vsq; in sæculum, illo respondente.
Orate prome, His completis Professus ad suum locū
pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
Sacrarium.,

Forma professionis, & secunda Constit: Partis

Finis;

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore cōmuniri summoperè desiderent: Nos speciale in ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane

inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorū, & Domoru Regulariū quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs, quibuscunq; Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio.

I. G. Slusius.

Con-

Confirmatio Indultorum, seu Privilegiorum, ac Indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S

P A P A N O N V S

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi prouidetur, ac ut Privilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostre confirmationis robur, prout in Domino conspeximus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec.

Hh

Urba-

Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinz, seu nullius Diœcesis earumque respectiue Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnâ solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam erexerat, & instituerat, ita vt Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius Congregationis esset caput, ac vltèrius vnionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Ciuitatem sita, vnâ cum omnibus alijs Eremitis, & locis, ab ea dependentibus, siue ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos, ex vnâ, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Domini Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus variæ lites, & diuturniores exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, considerantes, nullum aptius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regimini, quo gubernabantur, ante

illarum vnionem, vt præfertur factam: propterea, dictas vnionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriz, siue Prouinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq; respectiue Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinuicem, sic vt præfertur à prædicto Urbano Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem siue incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, vt præfertur sitæ, vna cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocauimus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq; & effectibus penitus, & omnino euacuauimus, ac Nationes prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam regiminis, quo, antea dictas vniones respectiue gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione, Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alteram Prouinciā, seu Nationem, iuxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocauimus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in alijs Nostreis litteris in eadem forma Breuis, de super sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expressis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præsentī anno pro maiori Regularis disciplinæ obseruantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, munera, & officia quæcunque, aut quascunque alias honorum gratias, mediante quorūcunque Principum, tam Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quam secularium favore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq; consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiam si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex euidencia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæcatrix. Mou proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Iulij præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indulta, Priuilegia, & Indulgentias, hæctenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriz, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, solemnitatūq; etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus, nec non Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siue decreti cor-

roborationē, ad eosdem. Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes compre-
hendere, ac eosdem ad eiusdem Constitutionis obser-
uantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœna-
rum in dicta Constitutione contra transgressores com-
minatarum incurfu declaramus, ac eisdem. Eremitis
Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ re-
nerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam
Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam
vltra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recita-
tibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate con-
cedimus, & elargimur: Præsentes quoq; ex eo quod in
præmissis, quicunque interesse habentes, seu habere
prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea
vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore,
quouis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis
vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis
Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, &
substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu
notari, impugnari, infringi, retractari, in ius, vel con-
trouersiam vocari ad viam, & terminos iuris reducti,
seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in inte-
grum, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ re-
medium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu si-
mili concessio in iudicio, vel extra illud, vti, seu se iur-
vari posse, neq; sub quibuscunque similium gratiarum
reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut
alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & Sedē
prædictam, quibuscunque de causis, etiam necessarijs quo-
modolibet

modolibet faciendis comprehendendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandoque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, distæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curie Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel unus, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentibus nostras litteras, & in eis contenta, quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum minorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemniter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronzæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quolibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac felic. Bonifacij Papæ Octauj Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodo quis, vltra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Ciuitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiã iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, hanc serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæteri sq; contrarijs quibuscunq; Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murolus Secret.

foris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M.

 Ambitiosæ cupiditati illorum præcipue
qui diuinis, & humanis affectati damnatur
Aetione postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniam vèdicat prophanis
vñibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimēto exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & bonorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsorum domi-
nium trànsfertur, cõcessionem, hypothecam locatio-
nem, & conductiõnem vltra triennium, nec non in
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuo valitura Constitut.
præsentī fieri prohibemus. Prædecessorū N. Constit-
utionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præsentium innouamus in suoni-
hilominus robore permanfuris. Si quis autem con-
trahuius nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alie-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductio, &
infeudatio

Paulus Papa Secundus

infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto huiusmodi animo [quod absit] perseverauerit indurato, lapsis mensibus eisdem, à regimine & administratione suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cōmendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, præpositaibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canoniciatibus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura secularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaq; absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis quæ propterea privatae fuerint] liberè de iure cōferri nisi alias d. spoliōni Apostolicæ Sedis sint specialiter aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res & bona huiusmodi ad Eccl. Monasteria & loca pia ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant liberè reuertantur. Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno Incarnat. Dñi 1468 Kalend. Martij.

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum:
Primus numerus significat paginā, secundum margi-

A

Abbas: istud nomen *Abbatis* non est in usu in Congregatione nostra, sed *Prioris* & *Maioris*. pag. 20. n. 1

Praelati debent observare doctrinam S. *Benedicti* in descriptione *Abbatij*. pag. 17. *Regulæ* Cap. 2.

Acceptare: Locum novum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca nova.

Accusator: nisi probet aut convincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 *Denunciations* in *visitationibus* sub-
scribi debent. pag. 84 num. 5

Aqua benedicta à quo debet benedici diebus *Dominicis*. p. 58. n. 11
à quibus datur, & quomodo *Eremitæ* stare in *Choro* debeant an
asperguntur. pag. 57. n. 5.

Accendere lucernas in choro & *Candelas* in *Eccl.* quis debeat
pag. 48. num. 7

Acceptator personarum, quomodo puniatur. pag. 99. num. 2

Aderatio Crucis, & quo orant. pag. 70. n. 21

Acrumina & *fructus* nō possū colligi sine *licentia* pag. 117. n. 20

Alienatio quid in illa observari. debet. pag. 23. n. 3

Animalia clamosa & *lucubra* exceptis cantibus prohibentur.
pag. 33. num. 5

Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4

Anniversaria quot, pro quibus & quando absolvantur, & si pos-
sunt transferri. pag. 106. 14. in illis quot *Candelæ* tempore
missæ, laudum & in medio *Eccl.* ad *tumbam* accenduntur.
pag. 107. 15.

Anni Prælaturæ, vide *Prælatura*, *Maior*, *Visitator* & *Prior*
Anni

INDEX

Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior
 Apostata & Fugitiuus debet quæri à superiore. p. 85. 1.
 quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 8. 1.
 quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
 Præiaturas & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
 aut ad Eremo ad Eremum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4
 Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
 Arbores prohibentur scindi etiam à Priore & quomodo. p. 10. 2.
 vide Sylua.

Archinium pro conseruatione scripturarum & Bullarum in qua-
 libet Eremo. p. 177. 19.

Armæ relinquuntur ad portam Eremiti. 183. 4. vide porta.
 Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1
 Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
 Absolutio percussoris & erici. ad quæ spectat si est publica p. 27. 9
 Excommunicatorum p. 127. 1. vñ Censura, Generalis quoties
 fit in anno & quomodo. p. 127. 2. 3 Non absoluntur qui accipiunt
 foras reliquias sine prœuia restitutione. p. 93. 3.

Apersio quando fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
 quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in aestate quando trans-
 feruntur. p. 114. 5. qualibet septimana fieri debet p. 114. 5

Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6

In Quadragesimis quando & quomodo fit. 115. 9.
 quando dispensatur. 115 & Cenueris conceantur vinum & fructus
 p. 115. 9. Annus Capitulares fiunt. p. 214. 11. Spectantes ad
 communem obseruantiam statim obligant. p. 214. 12. Qui ha-
 bentur tunc & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
 Desinuntur annuatim quæ nolunt publicare. 223. 2. Spectantes
 ad quilibet Eremum quis teneatur portare descriptos. p. 225. n. 7
 Spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

Iari. p: 232. 2. *Aue Maria* datur signum illius post Cōpletorium
 & quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vesp̄as p.
 26. 7. *Intervalla* & tractus illius & quando dicitur flexis genib⁹
 pag. 26. 7. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 106. 12.
Aduocatus eligitur à Conuentuali Capitulo. p. 23 3.
Autoritas Dieta, vide, *Dieta*: Maioris cū visitatorib⁹ p. 225. 1.
Solius Maioris circa correctionem . p. 226. 2. Cum visitatoribus
In dubijs. p. 227. In negotijs grauib⁹ . p. 228. 9. In Conducē
dis visitatoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
In limitanda visitatorum autoritate aut in assignatione socij visi-
 tatori vno. p. 229. 14. In eligendis visitatoribus. p. 229. 16

Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur
 pag. 105. 8. Cui conceditur ad eundē balneum debet illi dari
socius & pecunia. 105. 8.

Balletatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro
 alijs pro obtinendo aliquo officio qualem p̄nam subeat vide offi-
 cium *Calculus* Candidus negat, niger affirmat p. 194. 2. Lan-
 do sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. nulla ratione de-
 bet perueniri ad *Cognitionem calculi* p. 215. 14. *Practicatio*
secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p. 215. 15.
Ordo ballotandi pro Prælati in Disinitorio p. 219. 7. Quando
 iterato fit ballotatio & nominatio p. 219 7. vide *Disinitorium*.
Banditi Debitores aut *Contumaces* non debent recipi in nostris
 locis à Prioribus. 143. 7.

Barbam debent alere nostri Eremitæ & quis vsus crinium circa
 os p: 185. 5.

Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur p: 185. 4.
Barbitonsor qualis eligi debet. p: 185. 4. *Omni tertia septimana*
 vadat

I N D E X

vadat aut tondeat & quomodo. p: 185. 5. Qui transit hoc tem-
pus sine licentia priuatur vino p: 185. 5. Quales dies deputa-
ti ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia p: 186. 8.
Benedictio rerum necessariorum renouatur omni anno p: 97. 8.
Benedictio mensae. p: 151. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag: 120. 1. 2.
Bireti duo Cōceduntur. p: 149. 14. nō vititur solus biretus. 149. 13.
Bestiae non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat.
184. 6.

Breuiarium monasticum debet obseruari in toto. p: 43. 1.
Bursae quando Consignantur depositario tempore Capituli Gene-
ralis p: 210. 3. quando redduntur Prioribus. 225. 8.

C

Campanae Nostrarum Eremorum quot & quales. p: 131. 1
vide Missa.

Candelae Quando debent accendi super Altare. p: 51. 1. 2. quis
accendit. p: 51. 2. In festis primae Class. & secundae in quibus
celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis. item in
Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus
in vigilia Pentec: & in Dominica Palmarum. P: 59. 15. Cuius
ponderis sunt quae portantur ab Eremitis in processionibus p: 70. 18.
in triangulo Altaris in adoratione Crucis in basilica Sabb: Sancto
in die Purificationis p: 70. 18. Alibi esse debet excepto p: 70. 20.
In annis Marijs & exequijs ad Canaliculum. p: 107. 14. Canes
permittuntur pro Custodia p: 33. 5.

Caecalia Eremitarum qualia debent esse p 74. 24.

Capitulum triplex fit in Congregatione Generale,

Conuentuale & Culparum. p: 22. 1.

Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.

Conuentuali.

I N D E X

Conuentuali. p: 22 2. *quis habeat vocem in illo.* p: 22. 2. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* p: 22. 2. *ad qua negotia adunatur.* p: 23. 3. *Reuelare tractata in Capitulo prohibetur & qua pena.* p: 23. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* p: 173. 2. 3. *Conceat licentiam fabricandi noua,* p: 178. 24.
Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p: 131. 1. 176. 11. *fit in sabb. aut alio die.* p: 174. 7.
Quo ordine p: 175. 8. 9. 10. *quomodo dicuntur Culpa.* p: 176. 11. *quo ordine.* p: 176. 12. *vocantur negligentes.* p: 176. 15. *illuc congregantur omnes Eremitae ad initium Capituli Generalis.* p: 202. 2. & *ad audiendam lectionem Actuum cap: 223 4. 5*
Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. *ubinam Celebratur & qui cibi dantur feria Quarta.* 114. 4. *in fine datur absolutio generalis quo orant & forma* p: 127. 2. 3. *In qua etate dispensat cum Nouitijs* p: 152. 1. *Cum quali aduertentia recipit Religiosos alterius Ordinis* p: 152. 3. *Dispensat pro suscepiune Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis.* p: 167. 2. *Quia faciat in occasione litterarum infamantium.* pag: 191. 4. *Quo tempore Celebratur quam ob causam ubi & quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari.* p: 198. 1. *Qui tenentur venire ad Capitulum.* p: 199. 1. *Qualis pena in absentes* p: 199. 1. *Primes de Polonia scilicet quarto anno veniunt & cum quo* p: 200. 2. *Non potest venire non Praelectus nisi vocetur, & qualis pena* p: 200. 3. *Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior.* p: 200. 4. *ferat secum Computum suum Eremitae.* p: 200. 5. 6. *Absens tenetur mittere, alias incurrit penam.* p: 191. 7. *Quo die debet inueniri in loco qui vadit.* p: 191. 8. *Forma introductionis Capituli.* p: 202. 1. *Quando datur primum signum & quomodo, qui Conueniant & quo, fit Oratio*

I N D E X

~~Oratio~~ Oratio. p: 202. 2. Quis facit Exhortationē,
quo sine & quid disponit. p: 203. 3. Quomodo fiant electiones
& sua requisita. p: 203. 1. 2. vide electionem. Quid observatur
cum litteris scriptis ad Capitulum. p: 212. 4. Quæ annihilan-
tur præteriti Capituli. p: 214. 10. Dispensat cum annis professio-
nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
p: 221. 6. Accepit noua loca cum quali aduertentia p: 231. 1. 2.
vide Definitor Definitorum.

Caput quando profundè inclinatur. p: 67. 8. Quando in choro
& in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
tum. p: 68. 11. 12. Non tenentur infirmi. p: 69. 13. Quando de-
tegitur & inclinatur coram alijs. p: 171. 2. 3. supra nunquam
portatur solum biretum. p: 149. 13.

Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p: 80. 1. Quando in-
carcerantur Apostatæ aut fugitiui. p: 85. 1. 86. 3. qui vadit
Romam sine licentia. p: 86. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
p: 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p: 87. 5. vide
Apostata fugitiuo, pena, proprietas, percussio,

Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quæ co-
quantur cum carne & iuscula carnis. p: 119. 1. cum Consilio Me-
dici facile conceditur esus. p: 119. 1. secularibus non concedun-
tur intra Cruces Eremiti. p: 119. 2. manducans qua punitur pena,
Prelatus à quo punitur. 119. 3.

Casus reseruatos bene norint Eremitæ expositi ad Cōfessiones ex-
cipiendas secularium. p: 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
p: 27. 9. Publica percussio Clerici reseruata Priori. p: 27. 9.

Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officiis. p: 10. 4.
non potest intrari excepto. 11. 7. In vestibulo loqui licet. p: 11. 8.
qui intrat aut permittit intrare quam pœnam subit p: 11. 8. Se-

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. visitatur bis in anno. p: 97. 5. Omnes Cellæ habent cōmunem clauem excepto. p: 97. 6. in die non clauditur. p: 97. 7. de vna ad aliam nihil transportatur. p: 98. 10. tenetur munda. p: visitatur à visitatoribus præsente Priore. p: 229. 15.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cōuentuali. p: 89. 2. quales libros tenetur habere. p: 89. 3. Sacerdos debet esse s. annorū professus. p: 89. 2. Quale Officiū illius. p: 89. 4. s. totum facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Mense. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. Conseruat pecuniam. p: 96. 1. si cōmiserit fraudem. p: 96. 3. visitat Cellas cum Priore. p: 97. 5. partialis punitur. p: 99. 2. facit prouisionem panorum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candela.

Ceremonie in choro quomodo fiūt & debēt obseruari p: 43. 1. 2. 3. Cerei accenduntur ante Altare maius ad eleuationem extinguuntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus p: 59. 16. Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die exstinguitur. p: 70. 19.

Clericus. illius publica percussio reseruatur Priori. p: 27. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Anniversarium p: 106. 14. Quot psalteria absoluit pro quolibet defuncto Eremita. p: 108. 17. Ordinatus Presbyter quem locum recuperat. p: 164. 1. Diaconus receptus ad habitum non precedit Nouitium anteceleriter susceptum p: 164. 3. ad quem spectat promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. post quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando cum his annis dispensatur. p: 167. 2. Qui ord. nat sine licentia quam panam incurrit. p: 167. 3. quali scientia debet instrui.

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. 5. vnum psalterium absoluit qualibet septimana. p: 64. 1. vide Eremita hebdomadarius. Chorus consistitur in illo sine sustentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro respiciat alter alterum quando genuflexi manent. p: 67. 6. Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat sine pallio. p: 69. 16. Hospites seculares & Religiosi non introducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum silentium in choro, & pœna infractores. p: 140. 1. in choro quis corrigit. p: 140. 2.

Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4. 5. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini & sabbato sancto. p: 115. 10. feria 6. quando occurrit festum Natiuitatis Domini & S. Romualdi. p: 116. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. p: 117. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. p: 114. 4. tempore rogationum. p: 114. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessorij à Professo, à No-uitio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus choristarum & Conuersorum. p: 148. 12. Co'atio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorij quando ieiunatur. p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorium & Orationem. p: 122. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. p: 76. 2. quales Culpæ sunt leues, quales graues & earum pœnitentia. p: 772. 783. grauiores. p: 79. 12. quomodo se gerant superiores cum talibus. p: 79. 3. Culpæ grauiiores quas pœnas habeant. p: 79. 4. Culpæ secreta, secreta puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauissima & earum pœna. p. 83. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. p. 131. 1. 176. 11. Cũ quo Ordine & obseruatiã dicuntur. 176. 12.
Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. in Aduentu & in Quadragesima nunquam omittitur. p. 27. 10.
In Cena Domini sit ab omnibus quo ordine p. 27. 11. pro Communionem extraordinaria licentia petitur à superiore p. 28. 12. tempore Comunione, duo Cerei ardeant ante maius altare in Capellis unus. p. 59. 16. Computasti quatuor Capituli & eorum officium. p. 210. 4. referunt Definitorio defectus repertos. p. 216. 17
Completa qua hora absoluitur, & cum quali aduertentia datur signum illius p. 61. 6. signum illius & quando abbreviatur. p. 61. post lectionem ante Completorium datur signum parua Campana p. 62. 7. vide signum Concurrentia votorum in electione quomodo terminatur. p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. Confessio intra nouẽ dies quilibet confiteri tenetur. p. 25. qui transit tempus sine licentia quam pœnam sustinet. p. 25. 2. Generalem Confessionem coram quo possunt facere Nouitij. p. 160. 1. ante susceptionem habitus cui possunt confiteri generaliter Nouitij p. 155. 12. ante professionem 160. 1. Confessarii exponuntur à Priore sine illius licentia potest mutari p. 26. 3. Eremitæ hospites cui possunt confiteri p. 26. 3. 26. 6. Nounus Sacerdos non exponitur sine præuio examine & approbatione p. 26. 4. in necessitate potest Prior exponere nouum Sacerdotem usq; ad visitationem. p. 26. 4. Deputati pro secularibus approbatur a Diocesano. p. 27. 7. Confessarii possunt absoluerẽ ab ijs à quibus & Prior excepto &c. p. 27. 9. Sed non reliquiarum acceptores absq; præuia restitutione. p. 93. 3.
Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. in vestimentis & in omnibus p. 69. 15.

Coniuratio

I N D E X

Coniuratio contra superiorē punitur disciplinā Circulari p. 193. 2.

Conseruator eligitur à Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.

Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior p. 226. 3. Contradictor superiori punitur. p. 193. 2.

Contumaces aulæ p. 143. 7. Conuersatio cum hospitibus prohibetur. p. 34. 6.

Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6. Quando mittuntur p. 201. 6.

Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum per diem. p. 54. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria cum quali diuisione p. 54. 2. diebus ferialibus debet adesse primæ & Completorio, festiuis verò & vespers ac officio defunctorum p. 55. . Quis primæ Missæ inserui & pulsat pro illa. 56. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario p. 106. 14. quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere. p. 108. 17. facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino p. 115. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam pag. 125. 2. quot libros potest habere. p. 168. 7.

Caseus. quantum datur casei qualibet septimana p. 117. 18.

Correctio diuersa iuuenum ac senum. q. 76. 2. in choro ad quem spectat. p. 129. 2. Quomodo ibi fiat correctio. p. 130. 3. in definitorio nunquam omittitur Correctio Prælatorum p. 213. 8. 217. 17. vide Maior, visitator, Prior, Superior, Error.

Calcei Prohibiti Eremitis p. 148. 11.

Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula p. 18. 197. 5. obseruari debent p. 221. 1. Quomodo possint reuocari mutari & alterari. p. 32. 2.

Crucis penuntur grandiores, distantes à porta Eremiti p. 12. 9. vide mulieres Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante, & ab alijs Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Coquens durat per anū in suo officio eius cura & obligatio. p. 100.
 2. 3. 4. *datur illi socius* p. 101. 5. *Colligit ex omnibus hortis pro
 usu culinae.* p. 117. 20.

Coquere in cella nō licet prater fructus & à crumina. p. 117. 16.
Curam animarum non exercent Eremitae. p. 11. 6.
Custos sylvarum. p. 94. 7. *vide sylua.*

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. *prater viati-
 cum datur vehiculum.* pag. 178. 10. *debitores nō recipiūt in
 locis nostris.* p. 143. 7. *Decima vide Taxa.*

*Depositaris in eius manu deponitur pecunia Priorum & visi-
 tatorum, eligitur à Definitorio.* p. 210. 3. *quando reddit depo-
 sitam pecuniam Prælati.* p. 225. 8.

*Deposito Prælati infra annum ob quam sit causam & quo ordi-
 ne.* p. 226. 5. 6. 7. 8. *definitores quid debeant legere.* p. 213. 7.
*Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conueniunt, quam habet
 auctoritatem.* p. 198. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* p. 200. 3.

Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. *de ini-
 iusta & inordinata quid nascitur.* p. 190. 2. *qui defendit iniqui-
 ter quomodo castigatur.* p. 191. 3. *defensio rei.* p. 84. 4.

*Definitor quando debet exire de Definitorio vide definitor, quis
 elegitur pro defensore.* p. 207. 1. *eliguntur octo qualiter &
 quomodo.* p. 208. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* p. 208. 3.
quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. *Definitores eligunt scribam
 Capituli.* p. 209. 1. *Visariū Domus & alios Officiales.* p. 210. 2.
*tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas &
 Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 212. 1. *Primus Defi-
 nitor quando tenet locum Præsidentis.* p. 213. 7. *interrogantur
 Priores & corriguntur.* p. 213. 8. *in Consultationibus quæ obser-
 uantur.*

I N D E X

uantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientiæ prohibitum est reuelare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores. p: 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prælatorum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid observatur in nominatione Prælaturarum. p: 218. 3. quomodo scribantur chartula. p: 218. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem præcedentiam habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitulum generale Præsidentis. 209. 8.

Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conueniunt omnes vocales. p: 205. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælatuæ. p: 206. 2. remaneat solum octo definitores. pag: 209. 8.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1. Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3. vide silentium.

Dispensator datur pro adiutorio Cellerarij quis debet eligi, suum onus. pag: 91. 9. non sit partialis. p: 99. 2.

Donatio. vide hereditas legata. 23. 3.

Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus. pag: 144. 1.

Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitæ p: 74. 1. qua hora noctis vadunt dormitum. p: 74. 1. Dormitio in die quanto tempore quomodo & quando fiat. p: 134. 1. datur signum aormitionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in C. lia. p: 134. 3. finis dormitionis. p: 135. 4. quando reiunatur qualis finis aormitionis. p: 135. 4. post matutinum non licet aormire sine licentia p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire extra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Mator. p. 227. 8.

Discere litteras possunt Eremitæ. p. 167. 5. vide lectio.

E

*Edificia noua quando & cum quali fiunt licentia. p. 178. 23. 24.
Elemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita
pag 108. 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in vsum Eccl. alias
& p. 162. 3. 4.*

*Electio officialium Eremiti p. 173. 2. 3. 4. vide officiales superiorū
quomodo fiat p. 203. 1. iuramentum fit pro electione meliorum le-
gitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis
albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p. 204. 2.
quales practicationes prohibentur in Electione vide practici offi-
ciales electi à definitoribus vide definitor Ante electionem quid
obseruatur tempore Capituli p. 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2.
Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua
Electio & Nominatio quando p. 219. quis electus recusat officium
p. 219. 8. Anni professionis pro electione Maioris p. 221. 1. visita-
torū pag 221. priorū. p. 221. n. 6. de qua natione eligendus est
Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum
p. 221. illorum numerus. p. 221.*

*Electores qui iurant supra electionē meliorū. p. 203. 1. quando &
quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum
p. 205. 5. vide definitor Electio.*

*Eremitus quantum distat à ciuitate & locis. p. 9. 1. intra syluas. p. 10.
n. 2. Clausa muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 10. 3
non intrant mulieres vide mulier, Eremitus Montis Coronæ vo-
catur Sacra & Caput totius Congregationis p. 169. 1. ex Eremo
asportari res prohibentur à quo & quando. p. 225. 6. acceptare
Eremitum vide locus nouus. Eremita. modus illius viuendi. p. 5.*

votum

I N D E X

votum solemnē facit p: 6. ubi habitat. p: 10. 2. non egreditur
 sine licentia. p: 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & pa-
 rentum. p: 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exer-
 cet curam animarum. p: 11. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit.
 p: 11. 8. Cui confitetur in Eremitio & in itinere. p: 26. 3. 6. renun-
 ciat privilegijs. p: 30. 3. quādo, ubi, & de quo loquitur vide
 silentium, non loquitur cum Nouitijs sine licentia, nec conuersa-
 tur cum illis. p: 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 p: 56. 2. 3. absoluit nocte & die Officium in Choro licet solus in
 Eremitio remaneat & quomodo. p: 67. 1. tempore Officij non egre-
 ditur de choro, excepto. p: 66. 2. Quomodo debet intrare Eccl-
 eiarum & Refectarium p: 69. 16. Quomodo, & ubi dormiat, ha-
 beat curam rerum uti sacrarum. p: 95. 8. non facit maiorem auste-
 ritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando
 & in omni actione sua, ac in cella. p: 194. 2. 3. Quando peccat ve-
 nialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p: 196. 3
 obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p: 1.
 96. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur
 pag. 129. 1. 2.
 Exercitiū Corporale fit omni die una hora excepto & c. p: 132. 1.
 in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū
 pag. 132. 2. Nouitijs separatim cum suo Magistro excepto & c. p:
 133. 3. Culparum Capitulum & panis confectio impedit exercitiū
 pag. 132. 4. quale exercitiū fit in Cella. p: 133. 6. negligentes
 ad exercitiū p: 133. 4. Excusatio auditur una vice, quādo licita
 Exequiæ illarum ordo. p: 106. 13. Annuersaria. p: 106. 15. 16.
 vide mortuus. datur signū Capana minori cū 20. ieiunijs. p: 133. 5.
 Aestas, tempus illius quale intelligitur. p: 33. 4.
 Euangelium in nocte cum quali Cereemonia cantatur à superiore
 p: 49. 1. in Missa quādo incensatur Euāgelium. p: 57. 8. Ll Ex 60.

I N D E X

Excommunicatio. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à reſer-
uata Priori non abſoluit Confeſſarijs. p. 27. 9. cum quo ordine
abſoluitur à Priore & Forma. 127. 1. ultra Excommunicatio-
nem, quali pena punitur percuffor Fratris. p. 192. 2. F. Fabri-
cari quando poteſt. pag: 178. 23. 24. vide *Ædificia noua.*
Familia Abbatie Montis Coronæ cui ſubeſt. p. 181. 10. *viſitatur*
à Priore. p. 181. 10. pro *Eremis ordinatur à definitoribus.*
p. 222. 1. cum quali aduertentia. p. 222. 3. pro familia fratres
deſtinatos recipiunt Priores. p. 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauiffima, eius pena. p. 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p. 94. 6.
Feflum Natalis Domini aut S. Romualdi non diſpenſat ieiunium
Regulare. p. 116. 12. de præcepto non admittit diſpenſationem
ſilentij niſi neceſſitate cogente. p. 33. 4. in quali *Celebrat offi-*
cium ſuperior. p. 50. 2. *Obſeruantur feſta Dieceſis & Religio-*
nis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Profeſſio.
Forma victus obſeruetur nec mutatur ſine licentia. p. 122. 4
Fumus, ſua neceſſitas, quis faciat panes. p. 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide *Apoſtata.*
Fructus acrumina quando diſtribuuntur. p. 117. 17. *Colligi ſi-*
ne licentia non poſſunt. p. 117. 20. *dantur & recipiuntur inter*
Eremitas. 144. 1.

G

Genuflexio in quibus hymnis & verſibus fit in choro. p. 67. 9. fit
coram Maiore & præſidente p. 171. 1. coram Priore ſolum in
Cella. p. 171. 1. *Nouitij coram Magiſtro.* p. 171. 1. ad ſignum
Aue Maria excepto. p. 62. 8. ad *Eleuationem SS. Sacramenti*
in omni loco. p. 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelfis. p. 58. 9. *Gubernium*

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 visitatoribus. p: 169. 3.
 Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.
 Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.
 Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.
 quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem p: 67. 7 vide Missa.
 Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 5. cum quo dicit Inuitatorium in medio Chori & quan-
 do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem p: 47. 6. quæ obseruat
 & dicit p: 58 10 ubi est solum vnus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6 Quando impeditus quis succedit p. 48 8.
 Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47 7.
 portat Crucem in processionibus p. 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.
 p: 47. 7. adiuuat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacratio, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam
 vocat absentes pag: 125. 1.
 Herba non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.
 Hereditas a quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.
 Hora prandij & Cenæ Eremitarum 121. 1. 3.
 Horæ Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quid faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.

I N D E X

p: 43. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. p: 55. 1. quâ hora & quomodo pulsatur. p: 55. 1. Tertia. p: 60. 1. sexta p: 60. 2. Nona. p: 61. 4. vespere. p: 61. 5. Completorium. p: 61. 6. vide officium Diuinum & signum.

Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. p: 93. 2. adsit in omnibus Eremitis. p: 132. 2.

Hortus Communis & qualis hortulanus. 184. 2.

Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. p: 187. 6. vide iter.

Humilitas quam necessaria. p: 34. illius gradus. p: 35. debent obseruari. p: 39 1. humilis sit Eremita cum suis superioribus. p: 193. 1.

Hospitale, sua positio situs & qualitas. p: 142. 1. lecti quales. pag: 142. 1.

Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam Conuersi. p: 142. 2. 3. 4.

Hospites. cum illis prohibita Conuersatio. p: 10. 5. 34. 6. quomodo recipiuntur. p: 142. 1. lauantur illorum pedes. p: 143. 5. qui non recipiuntur. p: 143. 7. Cum personis honoratis potest manducare Prælatus. p: 150. 1. qualis datur illis præcedentia. p: 165. 5. non detineantur ultra tres dies. p: 166. 1. vicini non detinentur si &. p: 183. 2. deponunt arma ad portam. p: 183. 4. tempore Capituli expediuntur sine mora. 212. 3.

I

Incarcerati vide Carcer, sequestratus, Pœna;

Incensare quis debeat & quo ordine. p: 57. 8.

Inclinationes profundæ in choro quando fiunt. p: 171. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa grauissima & qua obseruantur cum incorrigibili. p: 83. 1. 2.

Indulgentis

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p: 62. 8. Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octavo. p: 72. 3.
 Infirmitas potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. p: 69. 13. dispensatur cum austeritate lecti. p: 75. 5. non parcurit expensis pro curando infirmo. p: 103. 3. visitatur à Medico Ordinario. p: 103. 4. ubi non possit curari. p: 104. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. p: 104. 7. quando conceditur balneum, quomodo cum quali provisione & socio. p: 105. 8. Manducat carnes ubi & quando. p: 105. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. p: 106. 11.
 Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. Instrumenta bonorum operum qualia. p: 24. adiungitur Confessio & Communitio. p: 25. 1. ad quid principaliter serviant. p: 28. 14.
 Intimationes factæ Novitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
 Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. Salve Regina. p: 53. 3.
 Inventarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
 Ieiunium, qui ieiunat in Aestate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. quomodo fit ieiunium feria quarta in aestate. p: 114. 4. in Rogationibus. p: 114. 4. feria sexta vide Abstinencia à 13. septembris usq; ad pascha. p: 114. 7. à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate usq; ad quadragesimam quæ observantur. p: 115. 8. in una & altera Quadragesima. p: 115. 9. in vigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto. p: 115. 10. Ieiunia deuotionis. p: 116. 11. feria sexta nunquam dispensatur. p: 116. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium. p: 116. 12.

I N D E X

Iuvenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & á quo debent gubernari & custodiri. p: 87. 1.

Iuvenes non sunt apti ad vitam Eremiticam. p: 87. 1.

Iuramentum eligendi meliores in Prælatos. p: 207. 5. vide Electio, definitor.

Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.

Iter faciens cui potest Confiteri. p: 26. 6. in necessitate potest cum socio dormire. p: 74. 1. cundo ad aliam Eremum quæ potest secum portare. p: 98. 10. expendit pecuniam solum pro itinere. p: 98. 11. perueniens ad loccum sibi destinatum restituit residuum pecunie p: 98. 12. ad quales obligatur Orationes. p: 43. 1. ultra 50 miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2. non vadit solus sub pena vnius abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus socius. p: 187. 2. in exitu & reuersu quid facit. p: 187. 3. dicit Itinerarium. p: 187. 4 non vadit Die Festo. p: 187. 5. non reſerat in Eremo quæ viderit. p: 178. 8. non tenetur ad Ieiunium Regulare p: 178. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. p: 178. 10. paucis debet esse contentus in hospitij. p: 178. 10 portat secum litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto & pag: 93. 2.

L

Logicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita. Lauari debent pedes hospitum à quo p: 143. 5. Lauatorium quis tenetur præparare. p: 186. 8. Laudes in Matutino quomodo Celebratur p: 51. 1 vide Matutinũ. Ligna quando dantur Eremitis. p: 91. 7 ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum. p: 1. 2. vide sylua.

Litteræ

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia p: 144. 1. 2. a
 aperire litteras Maioris aut visitatorum quæ pena. p: 144 3.
 P. Maior & visitatores non aperiunt inter se. p: 144. 3. nec
 Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris. p: 145. 5. lit-
 teræ omnes portantur ad P. Maiorem. p: 145. 6. quale sigillum.
 p: 145. 7. litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à
 Prioribus ad P. Maiorem. p: 178. 25. litteræ infamantes scriptæ
 ad Capitulum aut Dietam Castigantur. p: 191. 4. litteras fauoris
 pro Electione qui procurat quomodo punitur. p: 205. 6 Quales
 litteræ leguntur in Capitulo. p: 212. 4. in directione litterarum
 ad Capitulum quæ observantur. p: 212. 4. litteræ testimoniales
 quando portantur. p: 187. 3. Dimissoriales à Priore quando.
 pag: 222. 2. Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.
 p: 44. 3. Infestis solennibus quis legit Humilias. p: 45 2.
 Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. p: 68. 11.
 lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refecto-
 rio pag: 150. 2. Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentec:
 p: 70 21. Cõpletæ lectio. p: 123. 1. absentes à lectione. p: 124. 3.
 lectio ad panem. p: 133. 4.
 Lectio Theologiæ Moralis & Conferentia bis in hebdomada &
 quali hora. p: 136. 1. defectum lectoris quis supplet. p: 136. 1.
 lectio Regule & Constitutionum quolibet die fit ante Completo-
 rium. p: 197. 5.
 lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.
 p: 211. 2. lectores Chori vide lectio.
 lectus qualis est, qualis saccus & cooperta p: 74. 2. 3. cum infir-
 mis dispensatur. p: 75. 5. lecti in hospitali quales. p: 75. 6.
 Libraria Communis. p: 93. 4. quales libri non conservantur in
 illa p: 93 4. vide libri.

Libri

I N D E X

Libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p: 93. 4. non expor-
tantur nisi tres libri & quomodo. p: 98. 10. Quot & quales po-
test habere Conuersus. p: 168. 7. libri quos tenet Prior & qua
in illis notantur. p: 177. 19. 20. Quales debeant esse in qualibet
Eremo. p: 178. 21. 22. liber Professionis à quo conseruatur.
p: 236. 2. librum computi suæ Eremi qui non defert ad Capitulum
Generale. pag: 222. 12.

Licentia abeundi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri
procurando Compositiones. p: 89. 4.

Lucernæ parantur in Choro pro nocte. p: 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p: 32. 2.
de vno ad alium locum quæ portantur. p: 98. 10. vide iter vestito-
rum grauentur familiae debitis. p: 223. 3. 225. 6. quis non se in-
gerit in loci administrationem. p: 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur.
p: 230. n. 1. Quando possunt acquiri loca noua. p: 231. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. pag: 231. 2.

M

Magistro Nouitij Confitentur excepto &. p: 26. 5. Recitat cum
illis Officium B. V. Mariæ. p: 66. 3. Corrigit in Choro. p: 129. 2.
Eligitur à Capitulo Generali. p: 157. 1. suum Officium diligen-
tia, & instructiones. p: 158. 2. visitat Cellas & Culpas audit
omni die post Completorium. p: 158. 3. 4. à quo potest suspendi.
p: 159. 5.

Maior Supremus Prelatus Congregationis. p: 199. 1. In quibus
Festis dicit Officium & Celebrat Missam Conuentualem.
p: 50. 2. Quibus diebus dat absolutionem Generalem. p: 127. 2. 3.
dat licentiam eundi ultra 50. miliaria. p: 139. 2. non aperit lit-
teras ad visitatores. p: 144. 3. non habet mensam particularem.
p: 150. 1.

I N D E X

Residet in Eremitio Montis Corona. & cum visitatoribus gubernat
universaliter Congregationem. p: 169. 2. facit exhortationem in
principio Capituli Generalis Celebrat Missam Conuentualem.
p: 203. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem,
acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse.
p: 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p: 206. 3. renun-
ciat Maioratum in manibus visitatorum. p: 207. 4. requisita eligen-
di Maioris. p: 221. 1. durat 4. annos. p: 221. Non potest simul
agere Prioratum. p: 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
ribus. p: 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
spensa. p: 221. 6. sua præcedentia. p: 224. 3. Autoritas Maioris
cum visitatoribus. p: 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat peniten-
tias. p: 226. 2. Cum. visitatoribus visitat punit, & mutat.
p: 226. 4. sua depositio & quæ requisita. p: 226. 5. Qualia
dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p: 227. 8.
cum qualib9 visitatoribus expart negotia. p: 228. 9. iudicat
causam grauaminis à visitatoribus. p: 228. 11. communicantur
ei res difficiles visitationis. p: 228. 11. quando visitat & ubi.
p: 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
p: 229. 12. quando & cum quo eligit visitatores. p: 229. 16.
potest vocare visitatores suæ residentie ante Pascha. p: 230. 18.
vide Prior superior.
Manducat solus Eremita & quare p: 150. 1. Quando manducant
simul in Refectorio. p: 110. 2. quis legat ad mensam. p: 150. 2.
signa Refectrij. p: 111. 3. Quando fit abstinentia. p: 111. 5. tem-
pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p: 114. 7. Hora
prandij & cene in Astate p: 121. 1. hyeme in Dominica quahora
potest canari, & diebus alijs colationem facere. p: 122. 2. intra
prandium & cenam non licet manducare & bibere. p: 122. 2.
Mm
hora

I N D E X

hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant cum hospitibus excepto &. pag: 150. 1.

Matutinum qua hora absoluitur sua signa & interualla. p: 40. 2. 3. 14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini qua obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. p: 129. 2. Laudes quomodo dicuntur vide Horæ Canonica & officium Diuinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conuentali. p: 103. 4. non potest adiri sine licentia. p: 103. 4.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Maiori vide Maior manducare, Superior. pag: 150. 1.

Missæ Conuentalis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus. p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. quæ nunquam intermittitur & quare p: 56. 2. Celebratur frequenter. p: 56. 3. quo tempore. p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare. p: 57. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat & renouat particulas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missa. p: 57. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. p: 57. 7. unus ministrat. p: 57. 7. in quali Missa incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando. p: 58. 9. ad Missas priuatas in festis ad Altare maius qualia dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam & Conuentualen. p: 58. 12. ad Sanctus & Eleuationem hostiæ p: 58. 13. in solennitatibus. p: 58. 13. pro vicandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. p: 59. 14. quæ Candelæ accenduntur vide cerei, in anniuersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. p: 107. 14. pro quolibet defuncto de ministris. p: 108. 17.

Missæ ante Electionem Prælatorum. pag: 217. 1.

Minari non licet & quæ pena. p: 192. 2.

Minister

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium.
Minister fratrum datur mansuetus p 99 1. Non partialis, p. 99. 2
quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secū-
dæ mensæ tempore Capituli e. igitur à definitoribus. p. 211. 7.
Molendinum in locis nostris fieri debet. p 184. 1.
Monialium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare
quomodo prohibetur. p. 13 11 Monachorum quatuor genera. p. 9.
Murmuratores grauitur puniuntur p: 191. 3.
Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum quali-
ter & quando. p: 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius
funeralia. p: 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur
Sacerdos & Clericus. p: 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p: 108. 17.
Elemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p: 108. 18.
Mutandæ Conceduntur. p: 148. 11.
Mutatio fratrum fit ex necessitate p: 223. 1. Mutati portant
litteras dimissoriales à Priori. p: 223 2. vide iter.
Mulieres non intrant nostras Eremes nec transeunt Cruces sub
pæna Excommun: p: 13. 11. Exceptis tribus diebus. p: 12. 10.
pæna in permittentem transire Cruces. p: 13 11. non potest tene-
ri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec
loqui cum illis sine socio. p: 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p: 208. 2. diuersa Na-
tionis debent esse P. Maior & inter se quilibet uisitor. p: 221. 4.
4 Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p: 221. 5.
Quot Prælatos potest habere quælibet Natio. p: 222. 9 Quales
Nationes nostræ Congregationis. p: 222. 10
Negligentes in Choro corriguntur. p: 125. 1. 2. 3. pro manuali
Exercitio vocantur. p: 133 4. ad Capitulū Culparum. p: 176. 5.

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
p: 209 1. 2. vide Capitulum Generale Desinitior desinitorium
Negotia graua intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen. quomodo vocantur Eremitæ inter seipsos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nona quando datur signum. pag: 61. 4.
Nouitius Confitetur r. Magistro excepto & p: 26. 5. non loquitur nec conuersatur cum Professis sine licentia. p: 34. 6. Officium in Choro peragit cum alijs. p: 65. 1. extra chorum cum Magistro. p: 66. 3. post professionem manet uno anno in Nouitiatu nec habet vocem in Capitulo. p: 73. 1. post Nouiciatum à quo instruitur. p: 73. 1. à quò in Choro & alibi corrigitur. p: 129. 2. facit exercitium separatim cum Magistro. p: 133. 3. non facit disciplinam extraordinariam nec portat Cilicium sine licentia Magistri. p: 137. 1. 2. in receptione nouitij quæ considerantur. sua ætas cum qua qualiter dispensatur. p: 152. 1. quæ inquisitio debet fieri. p: 152. 2. 153. 5. de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi. p: 152. 3. qualis sit protestatio & quando p: 153. 4. pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia. p: 153. 5. à quo examinatur tam Clericus, quam Conuersus p: 154. 6. quis proponit in Capitulo. p: 154. 7. à quo potest admitti. p: 154. 8. manet in proprio habitu 40 dies p: 154. 9. non datur illi habitus sine licentia patris Maioris & visitatorum p: 154. 9. ante habitum facit genera. è Confessione. p: 155. 12. ante professionem Confessio vnus ann. 160. 1. post susceptionem habitus quia facit cum æstimentis suis & pecunia. p: 161. 1. non licet petere aliquid ab eo sub pena circularis discipline. p: 161. 2. relicta à Nouitio conuertuntur in usum Ecclesie. p. 162. 3. inuentus mendax ante professionem

I N D E X

professionem eiicitur de Religione. p: 162. 6. præcedentia Nouitij
Sacerdotis. p: 164. 2. 3. genus fectitur coram P. Magistro.
p: 171. 1. Nouitij dicunt primo culpam in Capitulo & quomodo.
p: 176. 12. forma vestiendi. p: 232. 1. die professionis communi-
cat. p: 235. 1. forma Professionis. p: 235. 1. res Nouitiorum repo-
nuntur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro-
fessionem. 161. 1.

O

Obedientia primus grádus obedire sine mora. p: 28. Cap: 5. quo-
modo sit obediendum. p: 28. Reg: ab illa pendet Conseruatio disci-
pline Regularis. p: 30. 1. Maior obedientia obseruantia & quare.
p: 30. 2. que fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris.
p: 30. 2. per votum obedientia cui priuilegio renunciatur. p: 30. 3.
Superiori utrum obediendum. p: 193. 1. Præceptum obedientia
quando obligat sub peccato mortali p: 196. 3. Obedientia Domus
quo numero & ordine sunt. p: 173. 2. 3. 4. cum promptitudine
suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. dua pos-
sunt dari uni & una diuidi p: 174. 5. post factam semel excusa-
tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.

Oblatus non tenetur ad ieiunia Regularia sed solum ad Ecclesi-
astica. p: 122. 6. ætas in receptione. p: 152. 1. quomodo & ubi
recipitur & à quo instruitur. p: 155. 13. post annum à quo potest
dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. potest exire quando vult
post septennium potest recipi pro Conuerso. p: 156. 16. quæ pro-
mittit in ingressu p: 156. 17. Qui dimittuntur aut per se egredi-
untur non recipiuntur. p: 156. 17.

Obligatio perpetua Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5.
Obligatio Præbendi Officij unde Offitium Diuinum.

Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.
illorum

I N D E X

Illorum numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur *illorum Electio in Capitulo Culparum quando.* p: 173. 4. vide *Obedientia unus potest habere duas Obedientias.* p: 174. 5. *Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam.* p: 173. 4. *Officiales eliguntur à Definitoribus vide Definitor.*

Officinas intrate nemo potest excepto. pag: 11. 8. *pæna* p: 11. 8. *visitantur à visitoribus.* p: 230. 16.

Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. *quis intonat Salve Regina.* p: 53. 3. *non licet exire ab Officio nisi in necessitate.* p: 66. 2. *non sustentantur nisi &.* p: 67. 6. *Observantur Cerimonia.* p: 67. 6. *qui venit tarde quid facere tenetur.* p: 125. 2. *Obligatio Officij Diuini vide horæ.* 138. 1. *Canonice Matutinum Prima.*

Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag: 66. 3. *quibus diebus.* p. 66. 3.

Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto &c. p. 66. 5. *hoc officio & Anniversarijs satis fit Obligationi in Quadragesima.* p. 66. 5.

Oleum s. datur infirmo suo tempore. 106. 11.

Oratio mentalis quando, & quâto fit tempore p71. 1. *Quale signū illius & finis.* p: 71. 2. 3. *ad qualem Orationem Obligati Eremitæ* p: 138. 1. *Oratio in principio Capituli Conuentualis* p: 22. 2. *Generalis* p: 202. 2. *in principio Definitorij.* p: 204. 2.

Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quò tempore. p: 167. 1. *anni professionis pro susceptione sacerdotij.* p: 167. 2. *qui Ordinari facit se & alios sine licetia punitur* p: 167. 3. *Ordinationes & decreta visitorum ubi inscribantur & earum vigor.* p: 230. 17. *vide Actus Capitulares Ordinationes Capituli antecedentis legunt Definitores.* 213. 7. *Ostiarium*

I N D E X

Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212. 2:
audit Missam quæ Celebratur ante Electionem Prelatorū. 217. 1.
Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in utraq; festi-
uitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. signum pro pane
faciendo. p: 133. 5. pistoris cura & Officium. p: 185. 3.
Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. quis pannos
scindit. p: 149. 17.
Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7.
Pocula de vitro prohibentur. pag: 90. 6.
Pallium quomodo portatur. p: 148. 9. sine illo non licet intrare
chorum & Refectorium. p: 69. 16. portatur per Eremū. p: 148. 8.
forma illius & materia. p: 148. 7.
Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Celle-
rario. p: 96. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur
reliquum viatici p: 98. 11. 12. Prior non potest dare licentiam
petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. Pecunia
Nouitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. vide Nouitius quan-
titas pecunie cunctis ad Capitulum. p: 200. 4. qui non desert ad
Capitulū ut non solus taxatā pecunia pro sua Eremita. p: 201. 7.
tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi.
p: 210. 3.
Pena qualis est gravis. p: 77. 2. 78. 3. quomodo intelligitur gra-
uius er punitur. 78. 3. Culpa grauior. p: 79. 4. Pena Carceris
quā non infert infamiam p: 79. 4. pena peccati contra Casti-
tatem. p: 80. 5. penitentia secreta pro Culpa secreta. p: 80. 6.
Cuius grauiorē quando reseruantur Desinueribus p: 83. 2.
Murmuratores

I N D E X

Murmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella pulmenta. p: 117. 16. qui manducat Carnes. p: 119. 3. qui loquitur in choro. p: 140. 2. qui non lauat pedes hospitibus. p: 143. 5. qui aliquid petit à Nouitijs. p: 161. 2. 3. 4. qui facit se ordinare aut alios sine licentia. p: 167. 3. quales penitentiae frequentantur in Capitulo. p: 176. 13. penitentia suspenditur per appellationem. p: 177. 16. 17. qui transit tempus consue. p: 185. 5. qui vadit sine socio. p: 187. 1. qui scribit falsas infamias. p: 191. 4. puniuntur qui percutit, minatur & iniuria afficit. p: 192. 2. qui conatur contra Praelatum & contradicit illi. p: 193. 2. qui non vadit ad Capitulum Generale. p: 199. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam sine licentia. p: 200. 3. qui non portat aut non mittit Computum pro Domus. p: 201. 7. qui non portat secum pecuniam curata ad Capitulum. p: 201. 7. qui facit factiones. p: 204. 4. qui procurat litteras. p: 209. 6. Desinitores qui reuelant tractata. p: 216. 16. qui non desert acta Capituli ad suam Er emum. p: 225. 7.

Penitentiae taxatae in Regula & Constitutionibus possunt moderari. p: 196. 4. 226. 2. cum quali aduertentia. p: 197. 5.

Percutere Praelatum pana grauissima. p: 83. 1. 2. quomodo puniuntur percussor. p: 83. 2. 192. 2.

Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pondus. p: 116. 14. cum oleo dari potest pro buiro sed non in contrarium. p: 117. 15. Casei sex unciae dantur & quando. p: 117. 18. Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die. 117. 19.

*Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. portam tenet clausam. p: 183. 3. deponi facit arma & custodit illa. p: 183. 4. in quibus praemonet extraneos. p: 184. 5. quomodo Curam gerit caluacaturae hospitum. p: 184. 6. Portinarius Capituli Generalis vide *Practiciarius**

Practiciatio

I N D E X

Præfatio prohibita, & sua pœna, à quo dispensatur delinquens.
p. 204. 4. *qualis non est prohibita.* p. 205. 5. *Circa negotia Ca-*
pituli. 215. 15. *vide Officium.*

Præcedentia locorum nostrorum. p. 169. 1. *Maiores.* p. 169. 2. *vi-*
sitatorum ex occasione visitationis. p. 169. 3. *intra visitatores.*
p. 169. 4. *inter Priorem suæ Eremitæ & Magistri.* p. 169. 5. *inter*
Sacerdotes Clericos, Cōuersos & Oblatos. p. 170. 6. *inter Priores*
& visitatores hospites. p. 170. 7. *Præsidentis.* p. in nominatione
& electione Prælatorum. p. 209. 8. *inter Definitorios & P. Ma-*
giorem. p. 218. 3. *inter Nouitios & sacerdotes vide Nouitius vi-*
de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo obligat sub peccato mortali.
p. 196. 3. *tale præceptum pro Definitoribus non reueladi.* p. 216. 16.
Scrutatorum. pag: 218. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis.
pag: 168. 6.

Prælati Prælaturas in definitorio. p. 204. 2. *quo ordine nominan-*
tur in Electionibus. p. 218. 3. 4. *post sex annos vacant annis*
duobus & non sufficit vnus. p. 222. 8. *vide Prior, Superior,*
Prælatura.

Prælatura non confertur illi qui non valet ducere vitam Commu-
nem. p. 222. 12. *quare aliquis deponitur.* p. 226. 5. *pro depositi-*
one aut electione P. Maioris quot debet cōgregari & qui. p. 227. 6.
duo visitatores. p. 27. 7. *duo Prælati.* p. 227. 7. *qui renunciat*
tempore visitationis punitur. 229. 14.

Præsidenti tempore Capituli fit reuerentia cum genuflexione.
p. 171. 1. *eligitur à definitoribus.* p. 209. 8. *publicat in Refecto-*
rio Ministros electos in definitorio. p. 211. 7. *Quando Celebrat*
Missam de Spiritu S. p. 212. 1. *quando egreditur de Definitorio.*

I N D E X

p: 213. 5. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem Prælatorum si vero ipse eligatur in Prælatorum Confirmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. 225 5.

Primæ quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad sonum Primæ. p: 34. 7.

Frator non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia. p: 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confessarios. p: 26. 4. potest reservare Casus quomodo. p: 27. 9. habet curam fratrum finis Nouiciatu aut alteri demandat. p: 23. 1. quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis & quæ non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5. Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105 9. 10. Moribundorum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam cundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit banditos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere litteras subditorum. p: 144. 3. 4. prouidet vestimenta. p: 147. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore cosciscit instruit. pag: 167. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremo & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest remouere negligentes. p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ disponit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas penitentias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13. scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit nouas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit superioribus

I N D E X

*Superioribus de statu suæ Eremit. p: 178. 25. quando nominat
 Superiorem Domus & qualem. p. 180. 4. relinquit in scriptis faciē-
 da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniā
 ad Capitulum Generale. p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
 punitur. p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. quæ
 dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
 visitatoribus de grauibz negotijs. p: 227. 6. vide superior de
 Monte Corona Prælatus Prælatura.
 Prior Sacra Eremit subiectam habet familiam Abbatie illam
 visitat & corrigit. p: 181. 10.
 Priuilegia Obienta in fauorem Eremitæ post Professionem nulla
 sunt p: 30. 3.
 Processiones quales fiunt & quæ obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
 portantur candelæ in manibus. p: 70. 18.
 Processus quales & quando mittuntur superioribus. p: 84. 4.
 Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.
 Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
 Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.
 Professus nouus manet vno āno in nouiciatu. p: 73 1 vide Nouitius
 Professi cui debent confiteri vide Confessio Confessarius.
 Professio quā lo & quo ordine admittitur ad illā Nouitius p: 160. 1.
 subscribit in præsentia testium p: 160 1. ante disponit de suis re-
 bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax
 p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorū
 vide Maior Prior Visitator ante professionem facit generalem
 Confessionem & communicat ipso die p: 235. 1. forma Professio-
 nis & quæ Obseruantur in illa. pag: 235. 1.
 Prophetia cum quo ordine leguntur. p: 70. 21
 Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam p: 167. 1.
 198. 2. vide Ordo.*

I N D E X

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conseruari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5. pœna proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.

Prostratio in choro ob errores factos quando fit p: 129 1.

Psalterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64. 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1. multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus & à quo. p: 14. 1. 2.

Reclusorum obseruantia. p. 16. 7. 8. 9. eorum Celle. p: 15. 3. à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent actiuam nec passiuam. p: 17. 11 infirmi non visitantur sine licentia. p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarū quādo fit. p: 32. 7. 112. 6. quæ obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumēta mutata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. vindexia vno die. p: 112. 9.

Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa profaciendo refectorio. p: 111. 3. si his diebus ieiunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas p: 111. 3.

Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231 1. leguntur quolibet die vesperi ante Completoriū. 197. 5. vide Constitutiones. Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali. p: 152. 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.

Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent obseruari. p: 58 11. ablatio earum non absoluitur nisi restituat acceptas. p: 93. 3.

Ren.

I N D E X

Reus & eius defensio. pag: 84. 4.

Residencia P. Maioris & visitatorum. pag: 169. 2. 3.

Responsoria quomodo dicuntur in choro. p: 65. 1.

Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. non acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 13. vide. Prælatuæ.

Reuelare tractata in Capitulo Conuentuali quando non licet & pœna p: 23. 4. quando à Definitoribus. p: 216. 16.

Reuerentia inferiorum versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.

Res nouitiorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur in dispensa ad Professionem. p: 161. 1.

Rogationum ieiunium quale. pag: 114. 4.

S. Romualdus Institutor Or: Camaldulensis quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5 ubi fundauit & stabilauit. p: 7. vigilia festi S. Romualdi. 116. 11.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. 164. 4.

Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto &. p: 162. 5. Hebdomadarius & suum officium p: 46. 4. vide hebdomadarius, Sacerdos, Nouitius & sua præcedentia in choro. p: 164. 1. 2. tribus annis peragit obedientias Clerici. p: 164. 2. dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli. pag: 203. 3.

Sacramentum SS Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13. quando renouatur. p: 28. 13.

Sacrista debet considerare tempus Completorij. pag. 57. 5. illius cura & officium p: 92. 1. 2. 3. adiuvatur a Nouitijs & datur illi socius. p: 93. 2. 132. 2. vocat absentes à choro de die. p: 125. 1.

Conseruat: librum Professionis. p: 235. 2.

I N D E X

Scapulare Cuius materia & forma. p: 147. 4. quot conceduntur. p: 149. 14.

Scriba Capituli Conuentualis notat determinationes in libro actorum. p: 22. 2. & intimationes Nouitiorum. p: 153. 4. à quo eligitur. p: 173. 2. 4.

Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auctoritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4. legit tabulam ubi & quomodo p: 225. 5.

Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam quando Celebratur ante electionem Prelatorum. p: 212. 1. accipiunt praeceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio illorum sub pena disciplinae Circularis. p: 219. 6.

Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &. p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesiae. p: 11. 6. non introducuntur in Cellas. II. 7.

sedere quando debent in choro. p: 68. 10. sedent Eremitae bibentes. p: 121. 2.

Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. p: 170. 8.

Signa Missae priuata ad Maius Altare festis diebus, tum Missae Prime & Conuentualis. p: 58. 12. signum ad Sanctus & elevationem. p: 58. 13. quando Celebrat Superior in solennitatibus. p: 58. 13. quando vocantur Sacerdotes ad Celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag: 59. 14.

Signa Mensae Communis. p: 111. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. p: 133. 5. Dormitionis. p: 135. 4. signa mortui. p: 106. 12. Capituli Culparum & Conuentualis p: 22. 2. Capituli Generalis. p: 202. 3. signum post lectionem ante Completorium. 62. 7.

Signa Matutini. p: 40. 2. 3. 4. Prima. p: 55. 1. Tertia. p: 60. 1. Sexta

I N D E X

Sextæ. p: 60. 3. Nonæ. p: 61. 4. vesperarum. p: 61. 5. Completorij. p: 61. 6. pro Ave Maria. p: 62. 8.

Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti. p: 73. 5. à quo cum licentia superioris. p: 101. 3. quomodo infirmi & annorum. 60 eximuntur à facienda abstinentia. p: 109. 1. quomodo tractantur à Priore. p: 109. 1.

Sylvæ quomodo Custodiuntur. p: 10. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores p: 10. 2. pæna Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. p: 10. 2. quales sylvas debent habere loca nostra. p: 231. 2. advertentia ne extirpentur. p: 91. 7. Custos silvarum sua Cura & diligentia. p: 94. 7.

Sepultura, quæ conservantur in ea. p: 107. 15. vide mortuus.

Sequestratis in Cella prohibetur loqui. p: 81. 1.

Sextæ quo tempore datur signum. p: 60. 3. vide signum.

Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. p: 145. 7.

Suen. ij documenta in Regula. p: 31. Cap: 6. in quibus locis & vix non licet loqui. p: 32. 2. 3. quando & quomodo dispensatur.

p: 32. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus quo loco & tempore. p: 33. 5. quo transgreditur silentium per unum Misere qua re priuatur p: 33. 5. non alloquitur cui impositum silentium.

p: 81. 1. nec post Completorium. p: 122. 2. 123. 2. silentium summum in Ecclesia & choro. p: 140. 1. 2.

Singularitas viuendi non laudatur. p: 122. 5.

Solitudo vera quæ requirat p: 10. 5.

Solemnitas primæ Classis & secundæ in qua superior Missam celebrat. p: 50. 2.

Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera p: 74. 1.

Stola quomodo & quando uti solet Eremita. p: 58. 11.

Strepitus importunus prohibitus. 33. 5.

Suffragia

I N D E X

Suffragia mortuorū quomodo Celebrātur p:106.13.14 17.18.181.9.
Superior quid facit in Capitulo Domus. p: 22. 2. suum officium
in Choro tempore Matutini. p: 49. 1. in quibus solennitatibus di-
cit officium & Celebrat Missam. p: 50. 2. Intonat Magnificat &
Benedictus in officio Regulari & Salve Regina. p: 52. 1. incen-
sat Altare quando. p: 57. 8. quomodo stat dicenō Pater noster &
dando Benedictiones. p: 67. 7. potest dispensare cum cooperitio-
ne medij Capitis & quando. p: 69 13. dispensat cum austeritate
lecti. p: 75. 5. quomodo procedit in Causis contra delinquentes.
p: 84. 3. 4. 5. querit Apostatas & fugitivos. p: 85. 1. non sit par-
tialis. p: 99. 2 sit facilis in concedendo esu Carnium infirmis.
p: 105. 9. dispensat secū & cū alijs in modo viuēdi. p: 122. 5. 122. 2.
quid facit quando aliquis tarde venit aut deest in Choro. p: 129 2.
Corrigit errores in Choro & quomodo. p: 129. 2. 3. procurat ut
suo tempore. pulsetur pro officio Diuino. p: 131. 1. non dormit ex-
tra hospitia ubi inueniuntur. p: 139. 1. quæ subministrat itineran-
tibus. p: 138. 10. non grauet subditos indiscrete. p: 179. 4. qui
coniurant contra Superiorem. 193. 2. Electiones superiorum quo-
modo fiunt vide Electio.

Superiorem Domus quando nominat Prior. p: 180. 23. quando non
nominat quis intelligitur esse Superior. p: 180. 3. cum quali ad-
uertentia debet eligi p: 180. 4. sua autoritas in temporalibus &
spiritualibus. p: 180. 5. 6. subiectus Priori. P: 131. 7. non potest
aliū substituere. p: 181. 9. sine necessitate non mittit fratres
extra Eremum 181. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec
vendit. p: 181. 9.

Superior Abbacie Montis Ceronæ Subiectus Priori dictæ Eremi.
p: 1 1. 10. non potest mutari à dicto Priore seu reprehendi &
Castigari. p: 8: 182. 9.

T

Taxatam

I N D E X

Taxatam pecuniam qui non soluit pro sua Eremita. p: 201. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo provideatur. p: 210. 18

Tempus Capituli Generalis: p: 198. 1. Dieta p: 198. 2. Prælatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. p: 225. 6: Tunicæ de qua materia & quando dantur. p: 148. 6. quot permittuntur & quales p: 149. 6. 14.

Tunicellæ de qua materia & quando dantur. p: 147. 4. quot permittuntur. p: 149. 14.

Transgressionem Regulæ Constitutionum Actorum Capituli Ordinationum Visitorum quando sunt peccatum & cuius generis. p: 196. 3.

Tricesima Celebratur pro quolibet defuncto in loco in quo moritur. p: 107. 16.

V

Vascula Cerevisiæ & vini pag: 120. 1. 2.

Venia accipitur in medio Chori à quo & quando. p: 49. 9. quando à Conuersis. p: 125. 2. quando in propria sede choralis dum errat quis in choro. p: 129. 1.

Vesperarum quando datur signum. p: 61. 5. quale in festo duplici, quale in Natiuitate Domini & in festo S. Romualdi. p: 61. 5.

Versus Pone Domine dicitur ad signum Primæ. p: 34. 7.

Valetudinarium quale ubi & quas commoditates habere debet. p: 103. 2. lectorum pro infirmis series. p: 103. 2. quando in illo permittuntur edi carnes. p: 105. 9. 10.

Vasa exponuntur lauata. p: 101. 3. 117. 19 portantur à coquo p: 117. 19.

Verba iniuriosa puniuntur. p: 192. 2. vide silentium.

Via Eremiti in quibus non licet loqui. pag: 32. 2.

Vestimenta non scinduntur sine licentia. p: 30. 2. dormiunt Eremitæ vestiti & soli. p: 74. 1 non possunt exuere vestimenta.

I N D E X

p: 74. 1. qualia portantur ab illis qui alibi debent manere.
 p: 98. 10. qui facit contrarium non recipiendo subscriptionem
 rerum acceptarum à Priore. p: 98. 10. de qua materia dantur
 qualia duplicatur, earum cognomina & mensura. p: 147. 148. 149.
 receptis novis restituuntur vetera. p: 149. 14. à quo prouiden-
 tur & quo tempore. p: 147. 1. vestimenta Oblatorum qualia.
 p: 149. 15. non possunt dari alijs ad portandum. p: 149. scindens
 vestimenta quæ debet obseruare. pag: 149. 17.
 Vestire Nouitios quomodo debeat Superior. pag: 232. 1.
 Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitæ vtuntur. p: 57. 7.
 Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. p: 90. 6.
 Viatores Eremita quibus possunt confiteri. p: 26. 6. in necessita-
 te potest cum socio in vna Camera quiescere. p: 74. 1. eundo ad
 aliam Eremitum pro familia quæ debet secum portare. p: 98. 10.
 expendit pecuniam solum pro viatico. p: 98. 11. rediens statim
 restituit residuum pecuniæ. p: 98. 12. ad quales orationes obliga-
 tur. p: 138. 1. ultra 50. militaria non vadit sine licentia. p: 139. 2.
 non vadit solus sub pena abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus socius.
 p: 187. 2. exeundo & rediendo quæ facit. p: 187. 3. dicit itinera-
 rium. p: 187. 4. non peragat iter die festo & curet cito reuerii.
 p: 187. 5. non referat in Domo visa & audita in itinere. p: 188. 8.
 non tenetur ad ieiunia Regularia verum ad quæ. p: 188. 9. dan-
 tur necessaria pro itinere. p: 188. 10. conseruus sit paucis in ho-
 spitijs. p: 188. 10. deferat secum litteras dimissoriales à Priore.
 pag: 123. 2.
 Vicarius Domus tempore Capituli sua electio Cura & autoritas.
 pag: 210. 2.
 Viceprior vide Superior Eremitæ.
 Vicenitificatores eorum autoritas & tempus. p: 129. 16.

Vigilie

INDEX

Vigilia quæ à nostris obseruantur ex deuotione. p: 116. 11. vigilia S. Romualdi qualis. p: 116. 11. Vinum semper bibendum aqua dilutum. p: 121. 2. tenendo vasculum ambabus manibus. p: 121. 2. Visitatio præcedentia visitatorum in visitatione. p: 169. 3. quando referuntur visitationes interessatus exit foras de Definitorio. p: 213. 5. qui non est visitatus visitatur tempore Capituli. p: 213. 6. quomodo diuiduntur visitationes. p: 228. 11. visitare semper potest P. Maior & pro visitatione particulari quem secum ducit. p: 229. 10. obseruatur antiquus modus vide visitator Visitatores non aperiunt litteras P. Maioris. p: 144. 3. Examinant Clericos. p: 167. 2. resident in Sacra Eremitio cum P. Maiore & gubernant vniuersaliter. p: 169. 3. præcedentia inter Priores & visitatores, & quando sunt hospites in Eremitio. p: 169. 3. 4. 7. quando renunciant suo Officio. p: 206. 2. 4. 213. 5. quando consignant visitationes sigillatas. p: 209. 7. 213. 5. durant in suo officio duos solum annos nec ante quartum annum Professionis eliguntur. p: 221. 2. sunt diuersæ inter se Nationis p: 221. 4. Cuius Nationis debet esse quilibet visitator. p: 221. 4. Eoam tempore non possunt esse Priores. p: 221. 3. Electio visitatorum residentie P. Maioris & visitatorum & quando visitantur. p: 223. 1. non vadant ad residentiam ante Pascha nisi vocati. p: 230. 18. quas penitencias in visitatione possunt minuere & relaxare. p: 226. 2. 7. declarant dubia cum P. Maiore, & soli in visitatione. p: 227. 8. expediunt negotia graua cum illo. p: 228. 9. quomodo diuiduntur per visitatione. p: 228. 10. cum quo P. Maior expedit negotia. p: 228. visitatorum autoritas in visitatione. p: 228. 11. non se ingerunt in administrationes nec acceptant Prælaturæ renunciationem in visitatione. p: 229. 13. autoritas

I N D E X

illorum communis, & quando unus solus mittitur cum sacerdote. p: 229. 14. Quando eliguntur visitatores. p: 229. 16. visitant etiam beneficia Curata & non Curata. p: 230. 17. portant ad Capitulum decreta facta in visitatione & sequentes visitatores informant de obseruantia illorum. p: 230. 17.

Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die secundum placitum suum. p: 104. 7.

Vocales Capituli Conuentualis qui sint. p: 22. 2. Generalis p: 199. 1. de qualibet Natione. p: 222. 9.

Vota id est Calculi vide Electio & Calculatio,

Z

Zelum debent habere Eremitæ. pag: 194. 1.

Zoccoli.

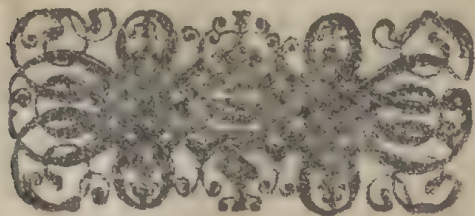
Calepodia de ligno dantur cooperta. pag. 149. 13. discooperta possunt portare Reclusi. pag: 17. 10.

Crepidæ vel calceos quales portant Eremitæ 149. 13.

Cooperta quales. & quot conceduntur. 75. 3.

Refer ad. Tit: C.

F I N I S.

P A V L V S
E P I S C O P V S

SERVVS SERVORVM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

ATIONI congruit, & conuenit honestati, vt ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet eius superueniente obitu literæ apostolicæ confectæ non fuerint super illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitis recordationis Clementis Papæ VII prædecessori nostro, pro parte dilectorum Filiorū Maioris Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarū Sancti Romualdi Camaldulen: ordinis exposito: Quod olim postquam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam prædecessor noster quondam paulo veneto, & quibusdam alijs, in literis tunc expressis Eremitis sacri Eremi dicti ordinis Aretinæ diocesis expressè professis, ardore maioris obseruantia, & perfectionis vitæ Eremiticæ feruētibus inter alia, quod in quibusuis locis etiam extra Italiam & loca ultramarina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indulis, & priuilegijs quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremi huiusmodi, ac congregationi eiusdem Eremi, & S. Michaelis de Murano concessis

Paulus

cessis gaudere, & habitum eiusdem religionis alijs exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concefferat: & ipse Paulus cum vno Socio Eremita vigore cōcessionis huiusmodi ad id electo ad locum Criptarum nuncupatū Castri Massatij Exin, Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremi prædicti erat accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diuersarū multarum partium tam ecclesiasticarū & religiosarū, quā secularis personarū, in dies ad eisdē veniētes, cum eoq̃ Paulo, & socio se coniunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successi uē receptis personis, nulla loca Eremitica, partim terē diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restaurauerant, & quasi de nouo ædificauerant, tam à sede Apostolica, quàm à diuersis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Videntq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc vero generalem nuncupatū, & visitatores accesserat, eis se nq; locum facti explicauerat, velleq; tam ipse. quam ceteri Socij Eremitæ huiusmodi sub eorum obedientia & visitatione viuere declarauerat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, vt assererat, à Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinque, Criptarum, Massatij, S. Ieronimi de Pascilupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Maræ de Spirito S. Exin. Eugubinarū, Anconitanarū

Episcopus

nitanz, Firmanz, & Larinz diocesi. à Sede prædictâ
alijq; Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Soci-
js, ut præfertur, concessa, & Eremitas in illis tunc cõ-
morantes in eorum Congregatione receperat, ipsosq;
Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremi-
toria, & religiosa loca huiusmodi in societatem Eremi-
tarum S Romualdi per maiorem, & olim Correctores
tunc autem visitatores, Capitulum, & Eremitarum hu-
iusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris tempori-
bus regendam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis condendi, & ce-
lebrandi generalia Capitula eiusdem Societatis, & in
eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro
eiusdem Societatis conseruatione, & augmento Missas,
& alia diuina officia in eorum capitulis celebrandi, Ca-
pitula generalia eiusdem Societatis, & pro eius obser-
uantia quæcunq; statuta, ordinationes, & Constitutio-
nes edendi, & pro tempore edita corrigendi, reformân-
di, & mutandi: quæ si contra substantialia Regulæ S. Be-
ned. & non essent, à prædicto tunc vicario, & visitato-
ribus, aut præfatæ Congregationis Capitulis derogari,
aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non
possent, ac alia loca quæcunq; & personas quascunq;
in ea sã societate receptâ. Necnõ quod eius sã societa-
tis superior ex tunc maior nũcupad9, per eiusdẽ Congre-
gationis Capitula de Anno in Annu eligendus, loca, &
personas de Triennio in triennũ, & frequẽtius, si sibi
videretur, visitare deberet, licentiã cõcesserat. Et o-
mnia & singula priuilegia, gratias, & immunitates Ere-
mitis concessa, & quomodolibet

Paulus

modolibet concedenda, tam S. Eremi Camaldulensi
quantotius præfatæ Congregationis, eidem societati
Eremitarû S. Romualdi loca, & personas communia ef-
se, dummodo receptæ, & admissio huiusmodi per Capi-
tulum generale Congregationis Sacri Eremi. & S. Mi-
chaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, &
præfati Eremitæ vigore concessionis huiusmodi in eo-
rum Capitulo cogregati nonnullas constitutiones, ordi-
nationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsâ
alijs emittendis votis, & regularibus institutis Regulæ S.
Benedicti, & diuinis officijs celebrandis, ac alijs felicè
dictæ societatis, tam in spiritualibus quam in temporali-
bus, gubernationem & directionem ac honestè & religi-
osè viuendi modum concernentia ordinauerant. Ac
postmodû Præsides & Definidores Capituli generalis
Congregationis S. Eremi, & S. Michaelis prædicti, per e-
orum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & soci-
etatem huiusmodi ab eorum congregatione penitus se-
parauerant, & dissolutam, & separatam esse declaraue-
rant, nullumq; sibi eligendi superiorem, nec non Eremit-
toria, ac illorum personas huiusmodi visitandi facultatè
referuauerât. Quodq; præfati Eremitæ ad eorû superio-
ris huiusmodi electionè, prout eis visû foret, procedere
possent, ac in ijs, quæ Eremitoria, & illorû personas præ-
dicta concernebant, ac quicquid eidem societati vi-
sum foret, à sede Apostolica petere possent, ac volue-
rant, præfatus Clemens prædecessor prædicta omnia,
& dissolutionem huiusmodi approbauerat, & confir-
mauerat, eisq; vnum dictæ societatis Maïorem, &
Correctores

Episcopus

Correctores, nunc autem uisitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipfos Annis singulis eligendi: qui eo ipso quo electi forent confirmati esse censerentur indulserat. Et successiuè cum ipsi pro dictæ societatis cōmodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de nouo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbauerat, & confirmauerat, prout in diuersis instrumentis, & scripturis vicarij generalis, ac uisitatorum præsentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis prædecessorum diuersis litteris dicebatur plenius contineri. Ac pro parte eorundem maioris uisitatoris, priorum, fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi prædecessori humiliter supplicato, vt ex prædictis, & alijs eis concessis, & concedendi locis vnā tantū societatem Eremitarum sancti Romualdi erigere, & instituere præmissis, & alijs infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ firmitatis adicere, ac alias in præmissis opportunè providere de benignitate apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religionarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius diuinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat: volens Maiorem uisitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas societatis huiusmodi amplioris apostolici fauoris præfidio

Paulus

dio complecti. Ac eos, & eorum singulos á quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pænis, á iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absoluens, & absolutos fore censens, huiusmodi supplicationibus inclinatus; sub Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque alijs eis tunc, & pro tempore dictæ societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitorij, & religiosi locis vnam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitorij, & religiosi locis pro tempore degentium societatem Eremitarum Sancti Romualdi nuncupandam per maiorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, iuxta ipsius societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ societatis fratres præsentis, & futuri, quamvis in diuersis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, vnum tamen corpus, & vnica societas Eremitarum Sancti Romualdi Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi generalia, prouincialia, & alia Capitula eiusdem societatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro eiusdem societatis conseruatione, & augmento, Missas, & alia diuina Officia

Episcopus

officia in eorum Capitulis celebrandi, aliâq; omnia, & singula, quæ ad similes societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulgentia, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ societatis edita, ut præfertur, reformatâ, ac omnia, & singula privilegia, indulgentia, & gratias per sedem eandem dictæ societati, vel per alium facultatem habentem, etiâ viux vocis oraculo, vel aliâs quomodolibet concessa, & concessis auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robor Apostolicæ confirmationis habere decrevit. Supplens omnes, & singulos tam iuris, quam facti, defectus: si qui forsitan interuenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Maioris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum fratrum prædictæ societatis, illas, & illa Quinque Eremitonia prædicta, eidem Maiori, Visitatoribus, Prioribus, & fratribus eorum erectæ societatis pro tempore existentibus, de nouo perpetuò concessit, & assignauit. Quodq; omnes, & singuli dictæ societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa societate professi, tunc præsentis, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi in eo vocem habentes, pro felici dictæ societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, obseruantiam, indumentatam, & circa diuini officij, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absq;

Paulus

as, absq; ipsius regulæ in substantia, vel in effectu variatione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo cõcernere possent, instituendi, ordinâdi, interpretandi, declarandi, & alia de nouo faciendi: & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de nouo facta, in toto, vel in parte, prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ huiusmodi barbam deferendi plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac huiusmodi societatem, omnesque, & singulos superiores Eremitas, oblatos, nouitios, familiares, seruitores, & personas dictæ societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam societatem quomodolibet pro tẽpore pertinentia, & impofterum eidem de nouo erecte societati, quandocunque, seu quomodolibet vniri, vel incorporari, seu subijci imperpetuum, vel ad tempus contingeret, à quoruncunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quoruncunque Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ prauitatis, quacunque etiam Apostolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Iudicum ordinariorum, & non ordinariorum quauis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, uisitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de nouo erectam societatem,

Episcopus

societatem, vel eius singulares personas, Nec non Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua ageretur ubicunque iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Datus, Datis, Tractis, subsidij charitativis, Impositionibus ordinarijs, & extraordinarijs. Collegijs, Parochianis, vniuersitatibus, Monasterijs, fabricis, & alijs quibusuis personis, quacunque auctoritate, & ex quauis causâ, & consideratione etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Aut alijs imminentibus necessitatibus sedis prædictæ auctoritate eiusdem sedis, vel quauis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis datæ sententiæ pœna exempti, & exempta censentur, nisi de indulto, & societate huiusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri vnciam: Cameræ Apostolicæ soluendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitarijs, bonis, & personis liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberantur: eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum,

Paulus

rum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarij, aut aliz personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem huiusmodi quicquid attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum de super conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de nouo erectæ societatis Prælatos, Eremitas, vel procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis huiusmodi computandos non desisterent, excommunicationi sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: & si forte aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti. præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promouendi, ad sacros vero, etiam tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quolibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi ubicunque eis commodum foret, absq; licentia Diocesis sancti etiam extra tempora, Diebus tamen dominicis, & festiuis, eos promoueri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemq; Episcopum, pro consecrationibus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli generalis, seu provincialis Ierusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiam, & facultatem concessit. Et insuper pro conseruatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pasceilapo Eugubin. Dioc. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter il-

Episcopus

los tantum Dies quos ipsi statuerent, dummodo non
ultra Tres Dies in quolibet Anno accedere quomodo-
libet sub excommunicationis pœna auderent, vel præ-
sumerent Cellularum tamen ipsorum ingressu semper
prohibito remanente, inhibuit. Demum pro commodi-
tate, & vtilitate, Eremitiorum, & locorum huius-
modi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorū
Capituli generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eo-
rum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobi-
lia ad eos, eorumq; ecclesias, Eremitoria, Altaria, &
loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia
in emphitheosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo
annuo Canone, siue censu, quibusvis personis in eui-
dentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium lo-
corum huiusmodi vtilitatem concedere, illaq; pro alijs
immobilibus vtilioribus permutare, seu vendere, & ali-
enare, & precium inde proueniens in alijs immobilibus
bonis eorum ecclesijs, Eremitorijs, & regularibus
locis vtilioribus, ac alijs iuxta tenorem litterarum re-
colendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecesso-
ris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis edita-
rum: Ita quod Priores, qui pro tempore essent locorū
huiusmodi Iudices, ad hoc vtrimmobilia bona huius-
modi in emphitheosim, vel censum, aut alijs danda, &
permutanda, seu vendenda, & alienanda coram eisdē
Iudicibus specificarentur, eligere possent, conuertere,
& cæteris Eremitorijs eorum societatis, prout eis
commodius visum foret, pro eiusdem societatis conser-
uatione applicare valerent: & quæcunque bona, etiam
feudalia,

Paulus

feudalia, ac emphytheutica, etiam ecclesiastica eidem societati, tam inter viuos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possent. Ita quod ipsa societas ad eadem onera; ad quæ donator, seu testator, huiusmodi occasione bonorum eorundem, tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imposeret, omnino tenerentur: etiam si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa essent, ipsa societas, non perpetuo, sed per Triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione, huiusmodi bona eadem tenere possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos deuoluerentur, & absq; eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinauit. Vtlerius ipsis, de licentia Capituli generalis, seu provincialis diætæ societatis, curam animarum Monasterij sancti Saluatoris de monte acuto, & parochialium sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus sancti Saluatoris de fanno Perusina, Tudertina, & fanensis diocesis ecclesiarum eidem societati perpetuo canonica vntarū abdicare, & de consensu illorū parochianorū, in locodiëtis parochianis ac cōmode alias, Ecclesias, quib; cura parochianorū præfatorū applicaretur, constitui facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis huiusmodi accōmoda foret, etiā de cōsensu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercēda quod inter eos cōuentum esset soluerent, ac illas iurisdictioni ordinarij loci subijcere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda recipere, & eorum vsui applicare. Necnon loca, siue Eremitoria pro

Episcopus

pro tēporē recepta perficere, & alia de nouo cū eccle-
sijs, oratorijs, humili campanili, Cellulis, & officinis
necessarijs construere, seu construi, & iam constructa
pro conuenientiori eorum mansione demoliri facere,
& ea ad aliorum locorum constructorum, siue de nouo
construendorum vsum conuertere facultas recipiendi
quoscuq; religiosos. Ac pro dicti ordinis propagatio-
ne, omnes, & singulos religiosos quoruncunq; etiā
Mendicantium ordinum, & congregationum, ac Mona-
steriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem
vitam, conuolare, & sub societate, & eorum habitu al-
tissimo famulari eligentes superiorum suorum licentia
petita, licet non obtentā, absq; aliqua contradictione,
vel obstaculo recipere, ipsiq; cōcepti, & in eadem
societate siue ordine professi, ad omnia officia, & digni-
tates societatis eorundem Eremitarum promoueri, &
assumi liberē, & licitē, valentis indulsit. Postremo
Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Prouin-
cialibus, Prioribus, & alijs Officialibus, ac fratribus
siue Eremitis præfatis; vt ipsi, & omnes, & singuli, ac
Commissi, Oblati, Nouitij, seruitores, familiares, Bene-
factores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ,
Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunq; bona,
& cætera alia eiusdem societatis pro tempore perti-
nencia, omnibus, & singulis indulgentijs, peccatorum
remissionibus, gratijs, concessionibus, facultatibus,
immunitatibus, exemptionibus, priuilegijs, pæmi-
nentijs, prærogatiuis, libertatibus, fauoribus, licentijs,
& indultis apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent,
quibus

Paulus

quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militancia, eorumq; superiores, generales, prouinciales, & particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Nouitij, familiares, seruitores, Benefactores, & aliarum personarum eorumque Ecclesiarum, Oratoria, & alia quaecumq; bona; quae omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens praedecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, coniunctim, vel diuisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viuae vocis oraculo, vel alias quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quam temporalibus, & tam in communi, quam particulari, seu alias quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque ulla differentia, tam in communi, quam particulari, vel alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de nouo concessit pariter, & indulgit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia, & singula praemissa directè, & expressè concessa fuissent: exceptis, quae essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum priuilegiarum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum ordinum Congregationum, societatum, & Monasteriorum originales litterae, seu transumpta autentica ex illis prout

Episcopus

prout in fauorē dictæ societatis, eusq; superiorum, Ere-
mitarum, Commissorum Oblatorum, Nouitiorum, fami-
liarum, seruatorum Benefactorum, & personarum, ac
Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorū
bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem societatis
ostenderentur: vel exhiberentur, eadem fides indubia
adhiberetur, tam in iudicio quam extra, & alijs locis qui-
bus opus foret: ac si pro. & in fauorem eorum societatis,
Ecclesiarū Eremitiorū, & Monasteriorū, fratrum, &
personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarū
à sede prædicta amanassent, ac eis, & cuilibet ipsorum
fuisent immediatē concessæ. mandauit. Necnon quod
literarum desuper conficiendarum transumptis manu
Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati
Ecclesiastici munitis ubiq; staretur, prout originalib9
literis itaretur, & plena fides in iudicio, & extra adhibe-
retur: quæ eundem desuper conficiendis literis daretur
si essent exhibitæ, vel ostensæ: Quodq; literæ ipsæ desu-
per conficiendæ cum confectæ forent, ac in eis conten-
tā quæcunq; sub quibusuis reuocationibus, modifica-
tionibus, limitationibus, & suspensionibus quarum-
cunq; literarum gratiarum & dispositionum, per ipsam
Clementem prædecessorem, & Sedem prædictam etiā
motu proprio & ex certâ sciētia, seu ad Imperatoris,
Regū, & Ducum instantiam concessis & concedendis,
nullatenus comprehenderentur, sed semper ab illis ex-
cepta essent, et esse censerentur. Et quoties reuocata mo-
dificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; toties
in eo statu, in quo ante reuocationem, modificationē,
limitationem,

Paulus

limitationem, & suspensionem huiusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de nouo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunq; per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquavis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata obseruari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratijs, indultis, & priuilegijs huiusmodi præiudicium generaretur: sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absq; aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in iudicio, & extra vbq; sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis huiusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & iurisperitorum interpretatione dictæ societatis de nouo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum fauorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, iudicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia iudicandi, & interpretandi facultate,

Episcopus

eultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane, quicquid secus fieri siue attemptari contingeret, decreuit. Ac voluit, & concessit vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quaruncunq; Metropolitanitarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicarijs, & Officialibus generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum cōfectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsiq; Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna iuris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggrauandi; Inuocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem estimationem, tam beneficij vniendi, quam illius, cui vnio fieri peteretur; alioquin vnio non valeret:

Paulus

valeret: & semper in vnionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Necnon Pauli prædecessorum prædictorum, ac similis memoriæ Innocētij IIII. contra exemptos edita, quæ incipit Volentes. Necnon quibus cauetur, quod nullus extra suam Ciuitatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis casibus, & in illis ultra vnam Dietam à fine suæ Dioc. ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à sede prædicta deputati extra Ciuitatem, vel dioc. in quibus deputati forent, contra quoscuq; procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumerent Bonifacij V I I I. Roman. Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo non ultra Tres dietas aliquis dictarum litterarum desuper conficiendarum auct. non traheretur, & quibusuis alijs Apostolicis, Necnon Prouincialibus, & sinodali- bus Concilijs editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum etiam Sancti Antonij de Sancto Antonio, ordinis Sancti Augustini vienen. dioc. & religiosorum locorum, ac ordinum quorumcuq; etiam Camaldulen. huiusmodi, & aliorum etiam Mendicantium, & non mendicantium statutis, & consuetudinibus etiam illis, in quibus cauebatur; vt mulieres ad dictum Eremitorium Sancti Hieronimi de Palatino sub excommunicationis latæ sententiæ penam nunquam accederent iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborato priuilegijs quoque, & indultis, ac lictis Apostolicis Camaldulen. alijsq; ordinibus Mendicantium

Episcopus

cantium, & non mendicantium, & Militiarum Ecclesijs, Monasterijs, & Sancti Antonij huiusmodi, Necnon vniuersitatibus, Congregationibus, societatibus, Communitatibus, Collegijs, & cæteris alijs personis, & locis per eundem Clementem prædecessorem, & sedem prædictam, sub quibusuis verborum formis, & clausulis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis illis præsertim, quibus inter alia caueri dicebatur expresse, quod nulli fratres, seu Monachi, de dictis etiam Mendicantium ordinibus, ad alium ordinem etiam strictiorem transeuntes per Superiores Priores, & alios fratres ordinum, aut societatum, ad quos si transierint etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta, recipi, & admitti possent; alijs recipientes, & recepti excommunicationis sententiâ incurrerent. ipsiq; sic vel alio modo recepti, ad aliquod officium seu Prælatum eiusdem ordinis, in quo recipiebantur, eligi non possit, absq; apostolicæ sedis speciali, & expressa licentia, per ipsius sedis patentes litteras cõcedenda, faciētes plenā, ac certā, & determinatā de statuto, & ordinatione huiusmodi expressā, & indiuiduā mentionē. Quibus omnibus etiā si pro eorū sufficiēti derogatione de illis, eorūq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mētio, seu quæuis alia expressio habēda, vel aliqua alia exquisita forma seruāda foret, dictus Clemens prædecessor eorū omniū tenores, & formas illorū cõcessioni, ac si de verbo ad verbum infereretur, pro expressis habēs, illis alijs in suo robore permāsuris ea vice dūtaxat auctoritate prædicta specialiter, & expresse derogauit, cæteriql; cõtrarijs quibuscūq;. Ne autē de absolu-

Paulus

tionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē, inhibitionē, statuto, ordinationē, indulto, volūtate, mādato, decreto, & derogationē prædictis, pro eo quod super illis dicti Clemēns prædecessoris eius superueniente obitu litteræ cōfectæ non fuerūt, valeat quo modolibet hæsitari, ipsiq; Maior, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illoru frustrētur effectu, volumus, & similiter apostolica auctoritate decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, cōfirmatio, suppletio, cōcessio, assignatio, exēptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutū, ordinatio, indultum, volūtas mādātū, decretū, & derogatio Clemēntis prædecessoris huiusmodi perinde à dicta Die Tertio Non. Septēber. suū sortiātur effectu; ac si super illis ipsius Clemēntis prædecessoris litteræ sub eiusdē Dei Dat. cōfectæ fuissēt, prout superius enarratur. Quodq; præsentēs litteræ ad probā dū plenē absolutionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē inhibitionē, statutū, ordinationē, indultum, volūtātē, mādātū, decretū, & derogationē Clemēntis prædecessoris huiusmodi vbique sufficiāt, nec ad id probationis alterius adminiculu requiratur. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac alijs personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarū Ecclesiarū Canonicis, ac eorūdē Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum,

Episcopus

Episcoporum Vicarijs in Spiritualibus, & Officialibus generalibus per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, vel Duo, aut unus eorum per se, vel per aliū, seu alios, presentes litteras, & in eis cōtēta quacūque, ubi, & quādo opus fuerit, ac quotiēs, pro parte Maioris, Visitationum, Priorum, Officialium, & Fratrum, Prædictorum, seu aliorum eorum desuper fuerint requisiti, solēniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistētes, faciāt auctoritate nostra presentes litteras, & in eis cōtēta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos eędē presentes litteræ cōcernūt, illis pacificē gaudere; non permittētes eos desuper per quoscūque quomodolibet indebitē molestari, perturbari, aut inquietari: Cōtradiētōres quoscūbet, & rebelles per cēsūrā Ecclesiasticā, & alia opportuna iuris remedia, appellatione postpositā, cōpescēdo, ac legitimis super his habendis servatis processibus cēsuras, & pēnas ipsas etiā iteratis vicibus aggravādo: Inuocato etiā ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, iuxta volūtātē & cōcessionem Clemētis prædecessoris huiusmodi. Nō obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel diuini, ab dicta sūt sede indultū, quod interdicti, suspēdi, vel excoꝝnunicari non possint per litteras Apostolicas, non faciētus plenā, & expressā, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mētioē. Nulli ergo ōnino hominū liceat hāc pagina nostræ volūtatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario cōtrahere. Si quis a itē hoc atēptare præsumpserit, Indignationē ōnipotētis Dei, ac beatorū Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurū.

Dat. Romæ apud S. Petri: Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigésimo quarto Tertio Non. Novembꝛ. Pontificatus nostri Anno Primo.

240

160

87

3

261 2

861.

1280
1380
15180
16560

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029933

